

Arboretumu visoko priznanje

Na prvi junijski dan je bilo v Arboretumu zelo slovesno. Tistega dne so bile gredice še lepše okopane, trava pokošena, žive meje postrigane, rozarij prekrasno oblikovan, po vsem parku pa so se slovesno bleščale pisane ikebane doma vzgojenega cvetja — tudi na dokaj nenavadnih me-

lepo pograbljenih stezicah, novinarji in kameramani pa so si iskali najugodnejše mesto za opazovanje, fotografiranje, snemanje tega dogodka. Čakali so samo še predsednika republiškega predsedstva. Vsi ostali so bili zbrani. In ni jih bilo malo. Končno izdajmo, za kateri dogodek gre — Ar-

Podelitev so v Arboretumu povezali s številnimi prireditvami, ki naj bi zaznamovale ta dogodek. Tako je bil dan prej strokovni posvet o vključevanju naravne dediščine v družbeni razvoj, na dan podelitve pa je bilo slavnostno v vseh pogledih. Sploh pa v Arboretumu v Volčjem potoku še nikoli ni bilo toliko gostov, več kot sto let star botanični vrt še ni bil deležen tako številnega obiska zveznih, slovenskih in občinskih politikov, direktorjev in množice kulturnih ustvarjalcev.

Kot že rečeno je bilo okrog poldneva vse v napetem pričakovanju predsednika predsedstva Milana Kučana. Tu pa so bili

med drugim že dr. Janez Drnovšek, Bogič Bogičević, dr. Matjaž Kmecl, dr. Dušan Plut, Vane Gošnik, Miha Jazbinšek, Ingo Paš, Jože Strgar, nekaj gostov iz tujine in občinski vodstvi Domžal in Kamnika. Slovesnost so si ogledali tudi nekateri direktorji kamniške, domžalske in ljubljanskih občin, ki so bili sponzorji te prireditve.

Predsednik je prišel s krajšo zamudo. Program se je pričel. Simfonični orkester Domžale-Kamnik pod vodstvom Tomaža Habeta je zaigral slovensko himno in nekaj skladb svetovne klasi-ke. Po tem je nekaj predstavnikov »Oslobođenja« spregovorilo o tem, zakaj priznanje ravno Arboretumu, temu pa je sledila podelitev nagrade Arboretumu — v njegovem imenu jo je prejel direktor Aleš Očepek. Ta je

V Arboretumu je govoril tudi predsednik Republike Slovenije Milan Kučan (ob njem stojita predstavnika »Oslobođenja«). Foto: R. Grčar

v zahvalnem govoru povedal, da so delavci Arboretuma presrečni in obenem presenečeni ob tem visokem priznanju. Ob tem je dejal, da si nadeja za Arboretum boljše čase, saj so ga nekateri že skorajda odpisali, pričakuje tudi več pomoči širše družbene skupnosti, predvsem pa konkretne podpore nove slovenske vlade, saj je Arboretum, kot je znano, republiškega pomena. Temu je sledilo nekaj spodbudnih besed predsednika republike Milana Kučana. Program se je nato nadaljeval na travniku pred novim Centrom za biotehnologijo,

ki je zrasel iz nekdanjega hleva in kjer bodo študijski prostori za mentorje in raziskovalce ter dvorana za seminarje in poslovna srečanja. Orkester je tokrat igral znane evergreene, ki so v naravnem okolju izzvenili še posebej zlahtno. Organizatorji prireditve pa so poskrbeli tudi za zanimivo modno revijo, v kateri so se predstavili Svilanit, Rašica, Utok in Ferromoto s športno opremo in teniškiimi loparji; zanimive modele so dopolnjevali še zanimivejši plesalci v koreografiji priznane Mete Horvat.

R. G.

Toliko pomembnih mož (in žena!) na enem mestu Arboretum še ni »videi« (Od leve Kmecl, Bogičević, Kučan, Drnovšek, Ipavc, Očepek, Lavrinc, Sitarjeva, Podbrežnik, Novak, ...)

stih, v vodi, ob robu njihovih prekrasnih jezer, na primer.

Okoli dvanajste ure je bilo vse v pričakovanju. Orkester je bil na svojem mestu — sredi rozarija, gostje so bili razporejeni na

boretum Volčji potok je letos dobil priznanje sarajevske časopisne hiše »Oslobođenje«, ki že nekaj let podeljuje posebna priznanja za varovanje naravne dediščine nacionalnim parkom širom Jugoslavije.

V rozariju, sredi Arboretuma, so tistega dne zazveneli zvoki slovenske himne.

Nadaljevanje konstitutivne seje skupščine

Manj ljudi v izvršnem svetu

Konec maja smo v občini dobili še novo vlado. Mandatarica, izvoljena na prvem delu konstitutivne seje skupščine, Marija Sitarjeva, je v dobrih dveh tednih pridobila sodelavce, člane za novi izvršni svet. V nadaljevanju seje so delegati najprej poslušali predsedničin uvodni govor (v celoti njenega in članov IS objavljamo posebej) o predlogu sprememb sestave izvršnega sveta in upravnih organov, in osebne poglede kandidatov na bodoče delo. Po kratki predstavitvi njihove vizije razvoja posameznih področij dela v vladi, so spet sledile volitve.

Predsednica izvršnega sveta, Marija Sitar, je, kot že rečeno, v uvodnem govoru razložila, zakaj predlaga racionalizacijo v sestavi izvršnega sveta. Poudarila je, da predlagano ni zapečatena shema, ampak temelj dinamičnega razvoja, ki naj bi se kar v največji meri v bodoče odražal tudi na občinski ravni. Gre tudi za tehnološko prenovu in prehod iz statične v dinamično upravljalno strukturo. Predsednica občinskega izvršnega sveta je spregovorila tudi o širših osnovah svojega programa, tako o tendencah razvoja

celotne družbe, razbremenitvi gospodarstva, čemur se bo morala prilagajati tudi proračunska poraba, omenjala je gospodarsko infrastrukturo in družbene dejavnosti, visok standard, ki smo ga dosegli na tem področju, ki ga moramo sicer ohraniti, vendar ne na škodo zmanjšanja akumulativne sposobnosti gospodarstva. Po njenem mnenju je treba kar najhitreje poiskati učinkovit sistem proračunskih sredstev in javnih financ. Povedala je, zakaj predlaga ukinitve nedavno ustanovljenih sekretariatov za družbene dejavnosti in komunalno, cestno in energetsko področje (ustanovljena sta bila ob ukinitvi sisov). Ti dve področji bosta po njenem mnenju v zadostni meri »pokrili« v sekretariatu za gospodarstvo in družbene dejavnosti (prej komite za družbenoekonomski razvoj) in sekretariatu za prostorsko urejanje in varstvo okolja. O predlogu Zelenih Kamnika, da občina potrebuje poseben resor, ki se bo ukvarjal z ekologijo, je povedala, da za to ni potrebne osnove, tudi to problematiko bo treba reševati znotraj že predlaganih sekretariatov, sicer pa bi ekološko problematiko veljalo reševati tudi

preko davčne politike — stimulirati tiste, ki za okolje skrbijo, ki imajo drage čistilne naprave in destimulirati onesnaževalce, ki za to niso poskrbeli v zahtevani meri. Poseben poudarek je dala predsednica kmetijstvu, zato po novem predstavnik za kmetijstvo v izvršnem svetu, prav tako obrti in turizmu, pa tudi povsem novemu resorju — otrok, družina, prosti čas — vsi trije člani bodo v izvršnem svetu sodelovali ne profesionalno. Ob nekaterih dodatnih predlogih delegatov je predsednica izvršnega sveta ponovno poudarila, da je sestava posameznih resorjev dinamična, če bo kasneje ugotovljeno, da določenih področij, ki so pomembna za razvoj občine, ne bo možno reševati znotraj obstoječe sestave, bodo kasneje proučili možnost za ustanovitev dodatnih organov ali morda le komisij, odborov ali podobnih teles, ki bi podrobneje nadzorovali določeno področje. Upoštevati bo treba tudi jasno zahtevo delegatov, da v bodoče ne bodo mogli konstruktivno razpravljati, če bodo, kot tokrat, gradivo dobili na mizo. Upajo, da se to v bodoče ne bo dogajalo, predvsem pa, da bodo gradiva kratka, napisana v razumljivem jeziku.

Kot že rečeno je novi izvršni svet »skrčen«. V primerjavi s prejšnjim, v katerem je bilo 12 članov, jih je v novem le še osem, med njimi pet poklicnih in trije nepoklicni: predsednica je Marija Sitar, podpredsednik in hkrati sekretar sekretariata za gospodarstvo in družbene dejavnosti je Mihael Novak. Sekretar sekretariata za prostorsko urejanje in varstvo okolja je Marko Magister, za ljudsko obrambo je sekretar Janez Brlogar, za notranje zadeve Dušan Žumer. Med nepoklicnimi člani IS so Olaf Grbec, ki bo skrbel za vprašanja otrok, mladine in družine, Anton

Hočevnar, kmetijstvo in Anton Stele, obrt in turizem. Po kratki predstavitvi posameznih kandidatov za člane izvršnega sveta so bili vsi izvoljeni z večino glasov.

»Nedvomno je parlamentarna praksa že tukaj; za predlagana imena se namreč ni vedelo prej, glasovanje ni več enoglasno. Hudi problemov, nasploh, pa tudi v naši občini, na manjka, zato se bo moral nov izvršni svet takoj lotiti dela. Vsem izvoljenim seveda najprej čestitam. V bodoče želim, da bi bilo sodelovanje med vlado in parlamentom zgledno; je po izolitvi članov izvršnega sveta dejal predsednik skupščine občine Kamnik Maks Lavrinc in

špektorata in Miran Jereb za načelnika oddelka za splošne zadeve. Za namestnika sekretarja sekretariata za prostorsko urejanje in varstvo okolja, zadolženega za komunalno-cestno energetsko in stanovanjsko področje je bil izvoljen Dušan Jesenik, Bojan Mlakar pa za direktorja zavoda za urbanistično načrtovanje.

Sledila je izvolitev komisije za volitve, imenovanja in kadrovska vprašanja. Po nekajminutnem usklajevanju strank, ki se pred tem očitno niso dokončno uskladle o delitvi mest v komisiji, so izvolili Milana Mariniča za predsednika, člani pa so Iztok Debevc, Milena Hvala, Stanko Ce-

niškega prebivalstva!) last kamniške občine, kamniškega gospodarstva in ljudi in zato ni razumljivo, da z občinsko lastnino upravlja nekdo drug. Kamniški delegati so odločno zahtevali, da orožje, ki je bilo preseljeno v skladišča republiške teritorialne obrambe in nekatere vojaške kasarne, takoj vrnejo kamniški občini, in to brez dodatnih pogojev, brez dodatnega fizičnega varovanja, ki ga zahteva republiški štab, saj je obstoječe skladišče že sicer zgrajeno po vseh varnostnih predpisih in ga je pregledala komisija najvišjega ranga ki je pristojna za te zadeve. Ob tem so nekateri podvomili tudi v sposobnost komandanta občinskega štaba, ki da glede na storjeno ni sposoben lastne presoje, in se spraševali, ali v bodoče še zaupati takšnemu komandatu.

Skupščina je sprejela predlog Zelenih Kamnika o začasnem moratoriju kakršnihkoli novih posegov na Veliki planini, dokler se za to področje jasno ne pove, kaj se bo v bodoče lahko gradilo in obnavljalo in kaj bo, ne glede na razvojne potrebe, proti ekološkim kriterijem, ki jih bomo morali začeti spoštovati tudi v naši občini. V zvezi s tem so še predlagali, da do naslednje skupščine pripravijo strokovne službe poročilo, kako se je doslej na Veliki planini spoštoval red, ki je bil sprejet za to območje (glede lesa, neupravičenega odvoza in sečnje, pašnikov, katerih lastništvo še vedno ni dorečeno, anarhije pri gozdnih cestah, nenadzorovane gradnje počitniških hišic in popravila pastirskih koč, ki niso v skladu s tamkajšnjo arhitekturo in še kaj!) in pripravijo predloge, kaj od že speljanih posegov je v skladu s sprejetimi predpisi in kaj ne. O bodoči ureditvi bodo delegati odločali na eni naslednjih sej, vendar le na podlagi strokovno pripravljenih ocen in predlogov za nove rešitve. Sprejeta je bila tudi pobuda delegata, da bi bilo nujno pooprstiti kontrolo in zvišati kazni za kršilca reda na Veliki planini. Na nekaj dodatnih pobud delegatov bo odgovorjeno pisno.

ROMANA GRČAR

Izvršni svet (od leve proti desni): Dušan Žumer, Marko Magister, Olaf Grbec, Marija Sitar, Tone Stele, Anton Hočevnar, Mihael Novak in Janez Brlogar. Foto: R. Grčar

še dodal, da bo oko skupščine v bodoče budno opazovalo delo izvršnega sveta. Predvsem pa se je treba vsem nam v parlamentu in tudi vladi zavedati, da smo tu predvsem zaradi ljudi, ne zaradi strank, je ob koncu dejal župan.

Po podpisu slovesne izjave članov izvršnega sveta je sledila obrazložitev za predlagane vodje upravnih organov, in javno glasovanje. Ob že naštetih članih izvršnega sveta, ki so obenem predstojniki sekretariatov tudi ti funkcionarji izvoljeni z večino glasov: Jože Mihelič za direktorja davčne uprave, Albert Rejc za direktorja geodetske uprave, Stanislav Zarnik za načelnika in-

rar, Marjeta Humar, Marija Reba in Bojan Pollak.

Delegati so nato kar nekaj časa razpravljali o pravilnosti postopanja komandanta občinskega štaba teritorialne obrambe Tonea Fišerja, ki je izpolnil ukaz komandanta republiškega štaba o predaji orožja. Delegati so menili, da ne bi smel slepo izpolnjevati ukaza, čeprav se je bil doslej navajen držati vojaške hierarhije, temveč bi moral pravočasno obvestiti občinsko vodstvo (in ne šele post festum!), ker je strelivo in orožje, ki je bilo spravljeno v dobro zavarovanih skladiščih (novo, neoporečno varno skladišče v kamniškem javnem zaklo-nišču, zgrajenem iz denarja kam-

Novi člani izvršnega sveta so podpisali slovesno izjavo.

Klep s predsednikom skupščine in predsednico izvršnega sveta

Predsednik obljublja »županove ure«

»Po prvem krogu volitev sem že kar nekako obupal, resno sem pomišljal, ali bi v drugem krogu še kandidiral in se ponujal za to funkcijo. Prijetno sem bil presečen, ko so izidi drugega kroga volitev pokazali, da sem dobil kot kandidat socialistov celo največ glasov v družbenopolitičnem zboru. Odleglo mi je, saj mi je to dalo občutek, da so ljudje vendar s pozitivnim predznakom ocenili moje dosedanje dveletno delo na tej funkciji. Rad bi se zahvalil vsem volilcem, ki so glasovali zame,« je začel pogovor predsednik občinske skupščine Maks Lavrinc.

Dve leti je že bil naš župan, pa o njem nismo napisali prav veliko zasebnega. Pa zasebnosti nič ne skriva. Nasprotno, prav z veseljem je povedal, da je imela drugorojenka Živa prejšnji dan (30. maja) prvi rojstni dan in da ta dan ni bil nič vesel obveznosti v Volčjem potoku, saj bi bil raje z družino. Maks Lavrinc ima 42 let, njegova družina je mlada. Z ženo, arhitektko, sta poročena šest let, njun prvorojenec Matija ima tri leta in pol. Razmišljata, »če bodo zvezde prav kazale«, še o enem otroku, čeprav ju je

nekoliko strah prostorske stiske. Živijo namreč v preurejenem podstrešju garaže – »preurejala sva na črno, ker takratne oblasti, mislim na tiste, ki so takrat vladale za referentskimi mizami, niso s simpatijami gledale na priimek naše družine«, pa tudi zaposlena sta oba. »Doma seveda tudi delava oba, niti povsem ženska opravila, kot kuhanje, pranje, mi niso tuja.«

Maks Lavrinc je diplomirani pravnik, še preden je dokončal študij, se je zaposlil po posebnem usposabljanju kot kriminalist na oddelku za klasično kriminologijo na RSNZ, po štirih letih je odšel na republiški sekretariat za ljudsko obrambo, kjer je bil svetovalec za upravno pravne zadeve. »Dotlej sem že diplomiral in sem opravljal svoj poklic. Šest let sem bil oziroma sem delal tlako tudi v gospodarstvu, v Induplati

Jarše, kjer sem bil šef kadrovske organizacijskega sektorja. Zadnji dve leti sem, po moji presoji bolj zaradi naključja, opravljal predsedniško funkcijo. Sicer se do tega obdobja s politiko nisem nikoli resneje ukvarjal. Član bivše ZK, sedanje ZKS-SDP sem 22 let.«

Zdaj se bo, kot kaže, ukvarjal z obojim. Nedavno je prevzel vodenje Ideje, svojo predsedniško funkcijo bo opravljal neprofesionalno. Zakaj taka odločitev?

»Delo predsednika skupščine ne bo več isto, kar je mogoče razbrati tudi iz sestave našega novega izvršnega sveta. V začasnem statutu smo povzeli nekaj načel, ki veljajo v zahodnih demokracijah. Ohranili smo vse tri zore, toda skupščina bo v bistvu delala kot enodomni parlament, saj imajo vsi trije zbori enako težo oziroma pristojnosti. Izvršni svet bo bolj izvršilno-politično telo, v njem je tudi več politikov kot strokovnjakov, polovica članov bo neprofesionalnih. Naloge predsednika skupščine bodo torej predvsem organizacijsko vodenje skupščinskega življenja, usklajevanje med izvršnim svetom in skupščino in pa

protokolarne stvari. Ali če dam primerjavo, vnesli smo že toliko sprememb, da bo vse bolj prihajala do izraza misel, da na enem dvorišču ne moreta biti dva petelina. Od tu spodbuda za neprofesionalno funkcijo, osebno sem sicer prepričan, da bomo tudi pri nas kmalu dobili župana, kakršne poznajo v zahodnih demokracijah. Za zdaj pa politični sistem ni razdelan, veliko je negotovosti, veliko poenostavljanja. Niso nam potrebne inovacije, saj jih je bilo že v preteklosti dovolj, eksperimentirali smo na živih ljudeh. Vzorec za funkcioniranje in sestavo lokalne samouprave bi morali poiskati denimo v Avstriji, na Nizozemskem in ga povzeti, potem bo hitro prišlo do zlitja obeh predsedniških funkcij: skupščine in izvršnega sveta.«

Maks Lavrinc je ob tem obljubil novost za občane. Sreda, ko je dan za opravke, naj bi bila tudi »županov dan«. Na ta dan bi za določene ure odprli vrata predsednikove sobe za vsakogar, ki bi želel kaj povedati, vprašati, predlagati. »Sam delu ne bom kos, saj bo vodenje Ideje zahtevalo celega človeka. Prepričan pa sem, da bomo s kolegi iz

predsedstva s skupnimi močmi na ta način dobili stik z občani in se tako tudi seznanili s problemi.«

Očitno naš župan kar precej razmišlja o tem, kakšna naj bi bila v bodočnosti komuna (občina), saj ne izključuje možnosti, da se bo tudi naša kmalu razdelila na več novih ali starih, kakor hočete, kot Komenda, Motnik, ... »Bojim pa se, da bomo dotlej še naredili kaj nespametnega in šli iz ene skrajnosti v drugo, kar tako radi počnemo. Kar zadeva lokalno samoupravo, so bile nekatere stvari kakovostno zastavljene, a se bojim, da jih bomo prehitro zavrgli in da lokalna samouprava ne bo pridobila, kot se dogaja na Zahodu, ampak izgubila pristojnosti. Tudi če bi prišlo do morebitnega nastanka več občin iz sedanje, bo Kamnik ostal mestna občina, ki pa ne samo zaradi infrastrukture, ne more biti brez lokalne samouprave v pravi pomeni besede.«

Lotila sva se tudi najbolj vročih občinskih problemov. »Najhujši je komunala in ekologija in novi izvršni svet je na tem področju res padel v zoprn položaj, zlasti v komunalni je pravi kaos. Glavna tegoba, ki je bila tudi predmet včasih nekoliko nekorrektnih predvolilnih kampanj, je komunalna deponija. S prvim junijem

bi komunalno podjetje moralo prenehati odvažati odpadke na Duplico, pa smo stvar spet preložili. Na žalost je prav to eden od primerov, kjer se kaže, kako se vsi na vse razumemo, država, ki bi morala opraviti svojo pristojnost, prisilo, pa tega ne stori. Potrebna nam je časna rešitev, v nadaljevanju pa to, za kar so si strokovnjaki že nekaj časa prizadevali – regionalizacija vprašanja komunalnih deponij, kar pa mora biti urejeno s predpisi.

V gospodarstvu pristojnosti ni več veliko, v bližnji prihodnosti bo ključno vprašanje, kako bi ga razbremenili obveznosti.

Ena od nalog pa bo tudi zmanjšanje režije, toda tudi v tem primeru je ključ v republiki, v državi, ki s kupom predpisov nalaga obveznosti, mi pa jih izpolnjujemo. Zato tudi v naši občinski upravi ni mogoče radikalni rez, čeprav vemo, da je potrebna racionalizacija in posodobitev. Tudi denarja za računalniško podprto delo uprave ni. Zlasti na nekaterih področjih v naši upravi – treba je priznati, da je bil del že doslej dobro organiziran in so bili ljudje lahko zadovoljni, bodo imeli novi funkcionarji precej dela, saj so stvari pod kritiko. Seveda pa bi morali čimprej dobiti zakon o državni upravi.«

Če delaš z veseljem, ni nič pretežko

»Ko sem v skupščini predstavljala kandidate za nove člane izvršnega sveta, sem rekla, da smo pripravljene skočiti v vodo, ne da bi vedeli, kako globoka je in ne da bi imeli navodila, kako v njej plavati. Toda, v stotih dneh, po tradiciji parlamentov na Zahodu, bo dovolj časa za pregled, razmislek in predloge,« je dejala Marija Sitar, nova predsednica občinskega izvršnega sveta, ki jo je bilo, vsaj tak občutek sem imela, nekoliko strah, da jo bom spraševala o konkretnem programu njene vlade.

Pa sem tudi njo prosila, da najprej pove kaj o sebi in svojem življenju potlej, ko zapusti delovno mesto. Nočem laskati, toda očarala me je s svojim odnosom do družine. S koliko nežnosti in ljubezni je govorila o vseh, o možu Petru, sicer direktorju Menine, in še bolj (upam, da ne bo ljubosumen) o svojih treh otrocih: najstarejši, 17-letni Alenki, ki obiskuje srednjo lesno šolo v Ljubljani, kjer ima status raziskovalca. »Dve raziskovalni nalogi je naredila, prvo s področja stare tehnologije površinske obdelave lesa je bila zmagovalka. Za nagrado je obiskala tehnični muzej v Münchnu. Se je pa res izjemno trudila, nalogo, 13 strani, je izpisala v gotici z letresetom in dodala še trinajst risb. Edini vir podatkov so ji bili obiski pri starih mojstrih, ki pa so skrivnosti radi povedali samo v primeru, če nimajo naslednika.« In potem sta tu še njena sinova, 11-letni

Gašper in najmlajši, 10-letni Peter, četrtošolec, »ki je po naravi veseljak, pa še prav trudi se, da nas vse zabava. Včasih mora jesti v posebni sobi, sicer nihče ne bi mogel pojesti, ker se mu moramo nenehno smejati.«

Marija Sitarjeva je diplomirana ekonomistka. Še preden je doštudirala, se je zaposlila v Stolu. »Bila sem njihov štipendist in na njihovo željo sem prišla v tovarno zaradi nadomeščanja delavke na porodniškem dopustu. Potem sem bila tu pet let vodja stroškovnega računovodstva. Po tretjem letu sem ostala doma. Mnogi so se temu čudili, meni pa je bilo to povsem razumljivo, kajti če sem se odločila za materinstvo, je bila to najlažja odločitev. Večje dote otrokom ne bi mogla dati kot brezskrbno, zdravo otroštvo. Nobeden ni bil nikoli tako bolan, da bi moral jemati antibiotike.« Po dveh letih, »z eno plačo ni bilo mogoče živeti«, je začela iskati službo. V Stolu takrat ni bilo mesta, zaposlila se je v Unileusu kot svetovalec za področje ekonomike in financ, a za prav malo časa.« To je bilo

obdobje omejitve voženj z avtomobilom (par-nepar), otroke je bilo treba voziti v vrtec v Presarjah, živimo v Mengšu, služba v Ljubljani. Pa sem prišla v Svitanit, kjer sem bila pol leta pomočnik vodje gospodarsko-finančnega sektorja, pet let pa vodja. Spomini na delo v Svitanitu so eni najlepših, sodelavci in kolektivi so bili enkratni. Zadnji dve leti sem spet delala v Stolu.«

Marsikdo se bo najbrž spet čudil, ženska, pa je prevzela takšno funkcijo. »O čem takem nisem nikoli razmišljala, čeprav je v človeku vedno želja, da se kaj novega nauči in z znanjem tudi kaj doprinese. Časa za odločitev je bilo štirindvajset ur, ideja je padla kot z neba. Zvečer smo se usedli z možem in hčerjo, pri obeh sem dobila podporo, zato sem se odločila za ta izziv.«

Dodala je, da se bo morala tudi njim pokazati, tako kot enemu od republiških članov vlade, češ, da ga na norišnico, ki ga čaka, niso opozorili. »Dela se ne bojim, s pametjo in voljo se da pa tudi marsikaj rešiti. Zavedam pa se, da bomo med dvema ognjema. Na eni strani so potrebe in želje gospodarstva in vseh po boljšem življenju. Na drugi strani bomo zvezani z ukrepi republiške vlade, čeprav nekateri napovedujejo, da bo bolje. Sploh pa se mi zdi, da so programske obljube v dinamičnem gospodarstvu bolj zaviralne kot ne. Goto bomo konkretni, ko bomo ugotovili stanje na posameznih področjih in ko

bodo bolj jasni vsaj grobi programski okviri nove slovenske vlade, kot sem povedala in obljubila že poslancem v naši skupščini.«

Njeni pogledi na gospodarstvo, ki jih je predstavila tudi delegatom, pa vendar kažejo, kako bo pihal veter v naši novi občinski vladi. »Najpomembnejše je, kako se bomo lotevali glavnih problemov, ki se bodo pojavljali ob uveljavljanju sodobne, dinamične in tržne ekonomije. Pri tem gre za dve stvari: za proizvodne programe, ki so dohodkovni, izvozno intenzivni ter ekološko in energetsko neobremenjujoči in pa za tržno, organizacijsko in lastninsko prenovu. Pri tehnološki prenovi bo zaradi pomanjkanja denarja verjetno poudarek na inovacijski in tehnološki učinkovitosti. Pri organizacijski in upravljaljski prenovi bo nujen prehod od statičnega v dinamično, v stalen proces nastajanja novega in odmiranja starega, tudi stečajem se verjetno ne bo mogoče izogniti. Ob tem pa ne smemo dovoliti vmešavanja v presojo dobrih in slabih in na tej osnovi intervencijam. S tem bi odpravili trg, še preden bi ga vzpostavili. Ekonomskih presežkov delovne sile ne bomo rešili z ustvarjanjem novih delovnih mest na drugi strani in odpravljanjem monopola nad delovnim mestom na drugi strani. Je pa teden ključnih problemov. Če bo republiška vlada res odpravila ovire in podprla zasebno gospodarsko aktivnost, imamo v kamniškem prostoru

gotovo veliko možnosti.«

Za vse te cilje je potreben denar. Odkod? Zmanjšati moramo odlive za federacijo, maksimalno angažirati tekočo akumulacijo prebivalstva in spodbujati sovlaganje tujih partnerjev. Gospodarstvo pa razbremeniti tudi obveznosti združbene dejavnosti in upravni aparat, razbremenitve so nujne tudi pri prelivanju od dobrih k slabim znotraj gospodarstva, otresti se je treba ekonomskih presežkov – to pa ni metanje ljudi na ceste, ampak aktivna socialna in razvojna politika, ki bosta to omogočili, opustiti je treba slabe proizvodne programe in odpraviti prelivanje med različnimi deli gospodarstva zaradi nerealnih cen, kot denimo v energetiki.«

Njen pogled na ekologijo. »Ekoloških vprašanj se je treba lotiti vzporedno z gospodarsko prenovu. Ekološka vprašanja se ne rešujejo z ekološkim skladom, ta odpravlja le posledice, ne pa vzrokov. Doseči moramo, da ekonomski in ekološki cilji ne bodo nasprotni, kar je mogoče urediti z davčnim sistemom: posredni davki naj destimulirajo porabo ekonomsko obremenljivih proizvodov, neposredni davki pa bi obremenili onesnaževalce.«

Pa družbene dejavnosti. »Državo bi morali ločiti od te sfere in tudi na to področje uvesti načelo trga, kot je v svetu. Do takrat pa bo z vidika materialnih možnosti treba intenzivnost izvajanja tovrstnih ciljev poudariti drugim, predvsem gospodarskim.«

Racionalizacija uprave. »Eno od osnovnih vodil dela novega izvršnega sveta

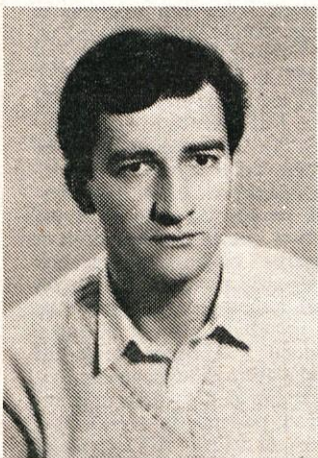
bo vsa možna racionalizacija izvršnih upravnih organov, kar nam narekujejo izjemno težke gospodarske razmere. Predlagana in sprejeta je že bila ukinitve dveh sekretariatov, za stanovanjsko komunalno in cestno gospodarstvo ter energetiko in za družbene dejavnosti. Prepričana sem, da je financiranje teh dejavnosti mogoče direktno prek proračuna, za racionalno načrtovanje in porabo za te dejavnosti namenjenih sredstev in urejanje problematike nasploh pa naj bi skrbeli trije neprofesionalni sveti kot svetovalna telesa izvršnega sveta (vzgoja in izobraževanje, otroško varstvo in socialno skrbstvo, stanovanjska, komunalna, cestna in energetska dejavnost). Za kulturo in telesno kulturo pa že imamo zvezi, ki lahko s svojo profesionalno kadrovsko zasedbo v celoti pokrivata potrebe teh organizacij.«

Seveda bi lahko govorili še o kmetijstvu, o turizmu in obrti, ali pa o novem resorju v izvršnem svetu za otroka, mladino in družino, a sem jo za konec raje vprašala, če se kaj motim o tem, da je proti delovnim skupinam in telesom, ki se ukvarjajo z vprašanji položaja žensk. Nisem se motila. »Res ne vem, zakaj se tega ne otresemo. Ustanavljajo posebna telesa, kot da smo na primer ekologija, hkrati pa nam ženskam pripovedujejo, da smo emancipirane. Jaz pravim takole: smo samo ljudje z vsemi potrebami in željami, zavedamo pa se svoje materinske vloge. Če materinstvo sprejememo z veseljem, nobena naloga ni težka.«

JANA TAŠKAR

Člani novega izvršnega sveta se predstavljajo

Kandidati za člane novega občinskega izvršnega sveta so se na konstitutivni seji vseh treh zborov občinske skupščine – še preden so bile volitve, na katerih so vsi dobili podporo odbornikov, predstavili in na kratko povedali tudi, kaj bodo prednostne naloge v resorjih, ki jih bodo vodili. Nekatere predstavitev objavljamo v celoti, nekaj pa smo jih skrajšali v uredništvu, tako da smo vsem odmerili približno enak prostor.

Miha NOVAK, 30 let, dipl. ekonomist

Resničnost sedanjega gospodarskega trenutka je zelo kruta in tudi v naši občini delimo usodo Slovenije in Jugoslavije. Gospodarstvo je tehnološko zastarelo, zaradi negiranja zakonitosti trga tudi nekonkurenčno, neinovativno, slabo organizirano, predvsem pa od raznoterih dajatev povsem izčrpano. Naš ekstenzivni model razvoja je preživet, saj v informacijski družbi dobivajo na pomenu znanje, kapital in organiziranost. Zavedati se moramo,

da bo ta proces prestrukturiranja potekal počasi, saj nam vsi ti potrebni elementi primanjkujejo. Kot resen ekonomski vidik moramo vzeti tudi mentalitetno posodabljanje, saj ima velik vpliv na opredelitev, interpretacijo in uporabo ali pa tudi zlorabo zakonodajnih okvirov poslovanja. Veliko je odvisno tudi od tega, kako nam bo v Sloveniji uspelo formirati nacionalno suverenost, kajti slovensko gospodarstvo ekonomsko ne more več prenesti vzdrževanja dveh relativno tako dragih držav, ki povzroča vse svoje funkcije še slabo opravlja. Zato je nujna ureditev odnosov v okviru Jugoslavije in pocenitev države ter zmanjšanje odtoka akumulacije Slovenije. Zaradi podedovane izjemno težke splošne gospodarske situacije nasploh, tudi v naši občini, ki se bo po vsej verjetnosti v naslednjih mesecih še stopnjevala, se zavedam, da bomo morali z vsemi sredstvi, ki so oziroma bodo na voljo naši občinski skupnosti, zelo pretehtano gospodariti. Kaj to pomeni? To pomeni učinkovito racionalizacijo porabe na vseh ravneh. Zavzemal se bom za odpravo vseh možnih podvajanj izvajalnih kapacitet, kakor tudi pretiranega trošenja sredstev na eni strani, kot tudi nezadostnega, ki zato hromi delovanje pomembnih dejavnosti na drugi strani. Ob nujni razbremenitvi gospodarstva se zavedam, da bo tudi sredstev, ki bodo na razpolago, za naše delovanje še manj, kot jih je bilo doslej. Da bomo ob saniranju industrije, krepitvi kmetijstva, obrtne dejavnosti in turizma, pospeševanju malega gospodarstva in podjetništva nasploh, lahko realizirali še naše ostale skupne programe, tako pri razvoju komunalnega gospodarstva, izgradnji PTT omrežja, energetike, pri zagotavljanju in razvoju kvalitetnega šolstva, otroškega varstva, zdravstvenega in socialnega varstva, kulturne in telesnokulturne dejavnosti, seveda vse to z veliko mero ekološke osveščenosti. Računam na maksimalno sodelovanje, ne le v naši hiši. V občini računam na sodelovanje med našim sekretariatom za gospodarstvo in družbene dejavnosti in sekretariatom za urejanje prostora in varstvo okolja ter davčno upravo. Veliko si obetam od sodelovanja sicer neprofesionalnega sveta za ekonomske in komunalne zadeve, ki naj bi bil ustanovljen kot svetovno telo izvršnega sveta in naše skupščine in bi bil sestavljen iz strokovno usposobljenih ljudi, ki bodo znali prisluhniti želji našega prebivalstva in duši naše regije. Računam na podporo našega celotnega gospodarstva, še posebej na naše dragoceno vsestransko sodelovanje. O ključnih vprašanjih lokalnega razvoja se bo verjetno potrebno odločati na podlagi referendumov. Zavzemam se za strokovno dobro pripravljene, pretehtane in ne na hitro roko sprejete odločitve, za maksimalno spoštovanje posameznika in njegove lastnine. Osnovno vodilo našega dela pa naj bi bilo sploh dosledna poštenost in korektnost.

Marko MAGISTER, 53 let, dipl. gradbeni inženir. Moje prvo delo po diplomu je potekalo na železnici, na relaciji Ljubljana–Zidani most–Dobova. Zaradi težkih in zelo nevarnih pogojev dela sem se zaposlil kot referent za investicije pri Lesnini v Ljubljani. Obšel sem vso Jugoslavijo ob izgradnji in odpiranju novih poslovnih prostorov. Od leta 1973 sem zaposlen v Cestnem podjetju v Kranju, kjer sem bil vodja gradbišč, hkrati sem sodeloval pri konstrukciji cest, kot je odsek skozi Jesenice–Kranjska

Gora–Podkoren in Podkoren–Rateče–državna meja. Štiri leta sem bil vodja projektive in tehničnega sektorja ter pomočnik vodje TOZD za vzdrževanje in varstvo cest. V zadnjem mandatnem obdobju sem bil delegat v republiški skupščini za ceste v Ljubljani. Področje, kateremu v bodoče namenjam svoje sposobnosti, je urejanje prostora in varstvo okolja. Vseh nas se dotakne in nihče se mu ne more izogniti. Naše mesto in naše vasi so zrcalo našega odnosa do tega problema. Disharmonija med ljudmi povzroča motnje v našem prostoru. Naše služenje naj te motnje odpravi s strokovnostjo in poštenostjo. Vse službe in vsi kamniški poslanci prevzemamo odgovornost za to. Skrbeti moramo:

- da bodo naselja urbanistično urejena
- da bo čutiti vpliv strokovnosti po vsej občini
- da bomo ohranjali tipiko kmečke hiše, mesta in planine – planšarij
- da ne bomo gradili samo novih stanovanj, če lahko usposobimo, adaptiramo obstoječa
- da bomo obnovili in predali namenu pozabljene kulturne spomenike
- da ne bo rasla sredi rodovitnega polja industrija
- da ne bodo rasli kupi odpadkov na gozdnih jasnih in ob bregovih rek
- da bomo poštene, ko se bomo srečali s problemom krivično odvzete lastnine
- da bomo znali svetovati in pomagati pri urejanju okolja tistim, ki

bodo to hoteli in prepričati o koristnosti tega tiste, ki ne bodo navdušeni nad tem

– da bomo skrbeli za red v našem prostoru.

Janez BRLOGAR, 50 let, ing. organizacije. Že osem let delam na tem področju. Težko je to, da kljub veliki pristojnosti skupščine za vsa področja splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite v občini oziroma sveta za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito kot organa skupščine in seveda tudi izvršna sveta, ki imata z zakonom točno določene pristojnosti in naloge, ni bilo prevelike vneme problematiko s tega področja vse do sedaj obravnavati v parlamentu, ker smo raje to preložili komu drugemu. Mislim, da v bodoče ne bo tako in da se bomo pogovorili in zadeve skušali s skupnimi močmi spraviti na neke bolj normalne in oprijemljive tirnice tudi na določenih področjih s tega kompletnega področja, predvsem v smislu racionalizacije posameznih del in nalog, ki se opravljajo in so predvsem z zvezno regulativo zelo napete.

Dobro leto nazaj smo se opremili z računalniki, programe, ki jih dobimo za posamezna področja, prilagajamo in dopolnjujemo razmeram. Tako bodo nekatere zadeve, ki so zdaj zahtevale veliko sedečega dela, v kratkem času začeli opravljati računalniki. S tem bo tudi na tem področju prišlo do racionalizacije, verjetno pa tudi v doglednem času do zmanjšanja števila zaposlenih v tem upravnem organu; ne bistveno, nekaj pa gotovo. Upravni organ za ljudsko obrambo je enoten organ, brez organizacijskih enot in se to področje pokriva z osmimi delavci v referatu in je vsak na svojem področju samostojen. Verjetno ste tudi prebrali v časopisu kup predlogov republiške skupščine, predsedstva, na osnovi dosedanjih razprav in predlogov občin, za spremembo zakonskih okvirov tudi na področju ljudske obrambe. Seveda bo potem usklajevanje na zveznem nivoju verjetno daljše. Te spremembe so v smislu racionalizacije dela, da tudi na tem področju kar se da prihranimo s poudarkom, da bodo v bodoče znanje in sredstva ki se bodo na ta način zbirala, usmerjena v realizacijo načrtovanih ukrepov civilne zaščite za varovanje človeka in premoženja v kakršnihkoli razmerah.

Dušan ŽUMER, 31 let, dipl. pravnik

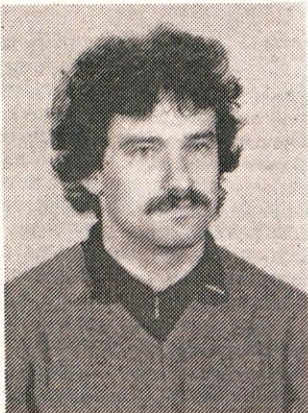
Delo v občinski upravi sem začel združevati v letu 1986, razporejen sem bil na dela in naloge svetovalca za osebna in državlјanska stanja. Vsakodnevno ste priča številnim spremembam na področju zakonodaje. Te spremembe zadevajo tudi področje notranjih zadev. Opozoril bi na pred kratkim sprejeti zakon o varovanju osebnih podatkov, v pripravi so tudi še številni novi drugi zakoni: zakon o društvih, zakon o državlјanstvu, zakon o orožju, ki pa v naše vrste, v naš način dela prinašajo nov val demokratičnosti in lahko rečem, da dejansko lahko govorimo o nekih ustavnih zajemčenih svoboščinah in pravicah občanov. Če se čisto konkretno lotim dela sekretariata za notranje zadeve: na tem področju še vedno vidim racionalizacijske dela. Sekretariat je opremljen s sodobno terminalno opremo, povezan z informacijskim sistemom na republiškem sekretariatu za notranje zadeve. Na referatu za potne listine se predvideva nadaljnja racionalizacija in sicer v smeri čimhitrejšega nujenja uslug strankam. Servisna funkcija se mi zdi najbolj pomembna in po mojem mišljenju bo morala postati še bolj strokovna in sicer predvsem v smeri, da občan čimprej pride do uslug, katere smo jim mi pač dolžni nuditi.

Tone STELE, 51 let, obrtnik

Po aprilskih volitvah, mislim, je nastopil čas, ko bo kmet splošno osebna, ko bo vernik enak neverniku in ko bo obrtnik koristen in nujno potreben član družbe. Prizadeval si bom, da bo človekovo delo priznано kot poglavitni vir gospodarske blaginje. Ker pa dosega delo svoje polne sadove s smotnim sodelovanjem z naravo in s kapitalom, izdanimi in prihranjenimi gospodarskimi sredstvi, naj družbena ureditev to skladnost omogoča. Pri tem naj zavaruje človekovo pravico in dolžnost do dela. Kapital naj bo v službi človeka in orodje splošne blaginje. Država lastnikov je država odgovornih ljudi. V okviru skupnih družbenih koristi naj bo zasebno podjetništvo svobodno in deležno javnega priznanja. Zasebni kapital, ki se v času kolektivistične družbene ureditve ni mogel razvijati, naj ima zagotovljeno varnost. Uslužnostna obrt naj ima vsesplošno družbeno podporo. Tej naj se, predvse v mestu, omogoči najetje lokalov pod čimugodnejšimi pogoji, izdaja obrtnih dovoljenj naj se poenostavi in časovno skrajša. Pri tem naj bo davčna politika taka, da bo zasebnika spodbujala, ne pa zavirala, davčni inšpektorji pa ne samo izterjevalci, temveč tudi svetovalci. Poleg obrti je perspektiva Kamnika v turizmu. Poleg številnih naravnih lepot imamo ogromno kulturnih spomenikov, ki jih še do včeraj nismo znali ali hoteli vrednotiti. Delalo se je z njimi, po domače povedano, kot svinja z mehkom. Tu mislim predvsem na stari del mesta Kamnik, na vrsto hiš, ki so v družbeni lastnini,

Franciškski samostan, Mali in Stari grad, hotel Planinka, hotel Malograjski dvor, veliko naših cerkev in kapel. Naravne lepote kot kulturne vrednote je treba nuditi domačemu človeku kot turistu, preko zasebnega turizma pa naj bo v zasebni ali v delniški obliki. Ponuditi bo treba tako kreditno politiko, ki bo kot v Avstriji omogočila pod ugodnimi pogoji zgraditi penzion ali družinski hotel. Vsekakor bo naložba državnega ali privatnega kapitala v tako dejavnost bolj rentabilna in okolju manj škodljiva, kot pa v preteklosti v industriji. Zavedam se, da je v sedanjih pogojih vsesplošne gospodarske krize nemogoče pričakovati razcvet kamniške obrti in turizma, vendar upam, da bo slovenska vlada že v tem letu dosegla politično in gospodarsko neodvisnost, s tem pa občutno zmanjšala odliv kapitala v zvezno blagajno. Tako bo v Sloveniji kot v Kamniku ostalo več denarja za ponovni razcvet obrti in turizma.

Olaf GRBEC, 30 let, ekonomist

Trenutno sem sekretar liberalne stranke, tajnik prijateljev mladine v Kamniku in pa še honorarni učitelj ekonomskih predmetov na srednji šoli v Kamniku. Povsem na mestu bi bilo vprašanje, zakaj samostojno mesto v sestavi izvršnega sveta, če pa že imamo profesionalnega člana za gospodarstvo in družbene dejavnosti, ki je hkrati tudi podpredsednik, deloval pa bodo tudi sveti za vzgojo in izobraževanje in pa socialno varstvo. Razlogi so naslednji:

1. razlikovati moramo med cilji socialno varstvene in družinske politike. Če se socialno varstvena politika ukvarja oziroma ima za osnovni cilj zagotoviti vsem ljudem osnovno socialno varnost in zmanjšati socialne razlike, pa je cilj družinske politike zaščititi družino kot skupnost, v kateri se rojevajo in odraščajo prihodnje generacije. Nobena družba si ne more privoščiti, da bi skrb za otrokov razvoj prepustila slučajju in od tod izhaja potreba po ustrezno vodeni družinski politiki.

2. z razvojem industrijske družbe je prišlo do takojmenovane profesionalizacije družine. Ko so postopoma posamezne strokovne institucije, kot so recimo zdravstvo, otroško varstvo, šolstvo, v veliki meri prevzele nekatere od osnovnih funkcij družine. V mnogih primerih vidimo, da starši, nekako rešenih vseh skrbi, ker pač mislijo, da za njihove otroke skrbi nekdo drug, ki se s tem profesionalno ukvarja, zanemarijo svoj odnos in skrb za otroka, to pa ima na otroku različne posledice.

3. naš (slovenski in kamniški) mačehovski odnos do vprašanja otrok in mladostnikov, zlasti na področju preživljanja prostega časa. Če pogledamo malo okrog sebe, vidimo, da imamo mnogo premalo otroških igrišč, pa še tista, ki so, so zanemarjena, razen nekaj redkih izjem. Naslednji problem je, da danes nimamo v mestu nobenega organiziranega animatorstva oziroma animatorjev, ki bi znali spodbuditi otroke, da bi ugodno in veselo preživeli svoje otroštvo. Na zvezo prijateljev mladine se spomnimo samo takrat, ko imamo pustovanje, dedka Mraza, ali letovanje poleti na morju. Prejšnji sistem je ZSMS postavil v eno od družbenopolitičnih organizacij in je v tej ZSMS (seveda bivši) videl neko krovno organizacijo vseh mladih. S tem smo se seveda tudi pretežno ukvarjali in zato smo potem, ko smo se preoblikovali v politično stranko, ugotovili, da je na tem področju nastala določena vrzel. V tem trenutku menimo, da smo mi najbolj poklicani, da jo zapolnimo na takšen način.

Anton HOČEVAR, 40 let, kmet

Poslance bi spomnil samo na dve stvari s področja kmetijstva: 1. kmetijstvo niso samo kubični metri, litri, kilogrami in milijarde denarja. Kmetje niso samo tisti redki posamezniki, ki oddajo po sto in več litrov mleka na dan ali pa 100 in več kubičnih metrov lesa na leto in katere nam tako radi nekateri postavljajo za primer, češ kako dobro živijo. Njihovega garanja ponavadi ne vidiš. So pa tudi kmetje, 80-letniki, ki z ročnim orodjem in s košem

obdelujejo svojo zemljo, da se na ta način preživijo. Vemo, da se od kmečke pokojnine ne da živeti.

2. Danes je moderno govoriti o tržnem gospodarstvu, vendar za kmete velja, da se niso nikoli popolnoma tržno obnašali. Pri pravih kmetih je vedno prisotna čustvena navezanost na kmetijo. Te čustvene navezanosti ne bomo smeli preveč izrabljati, ampak bomo morali, če bomo hoteli imeti močno kmetijstvo, nanj vlagati, ne da bi pričakovali hitro vračanje vloženega kapitala. To delajo gospodarsko uspešne družbe. Mimogrede: Evropska gospodarska skupnost za kmetijstvo porabi 65% svojega proračuna.

Z Demosom v Tunjice

Po konstituiranju občinskih služb, kar je močno zaposlilo vse nastopajoče stranke, so le-te spet našle čas za interno strankarsko delovanje.

V tem smislu nameravajo poživiti življenje v strankah s primernimi kulturnimi in družabnimi prireditvami. Zlasti aktivni so v vrstah DEMOSA, v okviru katerega pripravljajo za svoje člane in prijatelje prvo tovrstno srečanje po volitvah, in sicer v nedeljo, 17. junija popoldne v Tunjicah. Srečanje, ki bo organizirano na pobudo Slovenskih krščanskih demokratov na Kamniškem, se bo začelo z daritvijo svete maše, po kateri bo na sporedu kulturni program. Na srečanje so povabljeni tudi republiški predstavniki Demosa in slovenske vlade.

MILAN WINDŠNURER

Mala anketa

Prve poslanske izkušnje

V nadaljevanju prve skupne seje zborov občinske skupščine smo pobarali nekaj delegatov, poslanece ali odbornikov (tudi sami sedaj zahtevajo, da se poenoti njihovo poimenovanje) o njihovih prvih izkušnjah v večstrankarskem sistemu, kako občutijo svojo poslansko vlogo v parlamentu in kateri so tisti problemi v občini, ki bi se jih sami najprej lotili. Pestrejšo sestavo parlamenta so seveda pohvalili kot edino možno, dosednji seji sta potekali dokaj gladko, na »kulturni ravni«, zelo konstruktivno je bilo sodelovanje delegatov, ki so imeli kar nekaj konkretnih pripomb, glasovanje ni več enoglasno, seje so daljše, pa vendarle, imajo občutek, da velja tudi njihov glas, v večini pa bi se vsi seveda najprej lotili sanacije gospodarstva, in tudi ekologija je v naši občini na vrhu lestvice najbolj perečih problemov. Pa pogledjmo, kaj so nam povedali sogovorniki:

Vanda Rebolj – DPZ

»V DPZ sem izvoljena kot poslanka socialistov, sicer pa sem članica demokratske zveze, tako da imam v parlamentu neko nadstrankarsko opredelitev. Večstrankarski sistem sam po sebi družbi omogoča več potencialov, sicer pa bodo rezultati hitro tu. Vendar je problemov, ki se jih moramo lotiti, kar dovolj. Vsekakor je to ekologija, turizem – to so stvari, kjer upravljamo čas, kjer bodo šle stvari resnično rapidno navzdol, če ne bomo takoj ukrepali. Naravi, tu mislimo konkretno Veliko planino, bomo naredili nepopravljivo škodo. Naravo je namreč težko »sanirati«. Racionalizirati moramo družbene dejavnosti, zmanjšati režijo, vemo, da je treba gospodarstvo razbremeniti. Mislim tudi, da današnja odločitev predsednice izvršnega sveta, da ukine sekretariat za družbene dejavnosti, ni nobena tragična zadeva – glede na prenos mnogih funkcij družbenih dejavnosti v republiko, sicer pa bo treba okrepiti vpliv svetov za družbene dejavnosti in občinske skupščine na upravni organ, ki bo odslej gospodaril s tem denarjem.«

Vinko Petek – ZZD

»Že v prejšnjem mandatu sem aktivno sodeloval v delu skupščine, sicer v zboru krajevnih skupnosti, sedaj pa kot predstavnik obrtnikov

v zboru združenega dela. To torej zame ne bo nič povsem novega. Tudi v bodoče se bom posvetoval s svojo bazo (Obrtno združenje Kamnik), čeprav bom verjetno večkrat v položaju, ko se bom moral sam odločati. In kaj bi morali najprej razrešiti v naši občini? Ja, po moje je najbolj v nebo vpjoča problematika okolja, še posebno tu mislim na še vedno nerešeno odlaganje smeti v naši občini. Že prej sem aktivno sodeloval pri iskanju primerne, predvsem začasne lokacije na Križu, zato imam že nekaj izkušenj s tega področja. Mislim, da je najbolj važno, da ljudi počasi odvadimo smeti odlagati na divjih odlagališčih.

Glede današnje seje, predvsem predstavitev članov izvršnega sveta in njihovih programov, pa mislim, da sama sestava delno preseneča, čeprav se popolnoma strinjam, da jim moramo popolnoma zaupati. Važno je, da je ekipa relativno dokaj mlada, vendar pa bi pripomnil še to, da bi po mojem mnenju moral biti sekretar sekretariata za gospodarstvo in družbene dejavnosti – kar je ena ključnih funkcij v upravi, Kamničan, saj je pomembno, kako dobro nekdo pozna celoten utrip gospodarstva in ostalih dejavnosti v občini. Tudi sicer je pomembno, da živi s krajem, saj je drugače že praksa, da ljudje pridejo v Kamnik, morda ne uspejo najbolje, vendar pa jih to potem, ko odidejo s funkcije, ne zadeva bistveno, saj ne ostanejo v občini.«

Breda Podbrežnik – DPZ

»Sam napredek je že različna sestava skupščine. Sicer se še usklajujemo, vendar upam, da bo to dogovarjanje v bodoče čimbolj plodno in da bo potekalo iz različnih stališč. Zastopala bom interese moje stranke, seveda pa se bom ravnala predvsem po lastni presoji, ki se bo nanašala na kamniške razmere. Po mojem mnenju se je v tem trenutku najprej treba lotiti oživitve gospodarstva, zavedam se, da nas čaka precej travmatično obdobje, nezaposlenost bo iz dneva v dan večja.«

Albin Pirš – Zbor KS

Moji vtisi so zelo dobri, saj je bilo pri volitvah relativno malo »špetira«. Tudi današnja seja je bila solidno izpeljana. Morda so nekateri preveč pričakovali od predstavitev posameznih kandidatov. Podpiram tudi racionalizacijo pri sestavi izvršnega sveta, ki jo je predlagala Marija Sitar, nova predsednica izvršnega sveta. Po mojem mnenju je namreč vsa področja možno pokriti s to sestavo, seveda z učinkovitejšim in boljšim delom. Sicer pa nam je ostalo še nekaj načetih nalog, ki jih moramo dokončati: pošta, odlagališčna jama. Nujna je seveda sanacija gospodarstva in »zeleni plan«.

Anka Lah – ZZD

»Strankarsko sem neopredeljena. Pravi parlamentarizem seveda tudi tukaj še ni zaživel. Kot poslanka bom v zboru združenega dela pri vseh problemih, ki se jih bomo lotili, zahtevala predvsem strokovnost in odgovoren pristop k delu. Sama sem po poklicu ekonomistka, zato si bom prizadevala, da se kar najhitreje in najbolj učinkovito lotimo gospodarstva. Današnji vtisi? Po moje so bile predstavitev kandidatov in njihovi programi preveč posplošeni, premalo konkretni, kamniški. Po moje nekaj sedanjih predstavnikov izvršnega sveta premalo občuti problematiko kamniškega gospodarstva in družbenih dejavnosti. Tudi mandatarka in kasneje izvoljena predsednica izvršnega sveta se je preveč ustavljala na makro ravni ob predstavitvi svojih pogledov na dani položaj.«

Milan Marinič – DPZ

»Pri našem skupnem delu v občinski skupščini je seveda potrebno upoštevati neke skupne okvire. Prvi okvir so volilni programi. Drugo je nek prednostni program nalog, ki jih je treba zastaviti v naši občini. Te je treba uskladiti in mislim, da mora skupščina čimprej sprejeti enoten program. Jedro tega programa bi po mojem mnenju moralo biti zasnovano na vlogi občine in občinske skupščine. To pa vidim predvsem v tem, da občina preko svojih oblastnih organov zagotavlja predvsem pogoje za delovanje tako gospodarstva in za življenjski standard vseh živečih v občini. Dobro bi seveda bilo, da bi se čim manj vpletali v zadeve, ki so v neposredni pristojnosti gospodarstva, zagotavljali pa pogoje, ki so za razvoj nujni: infrastruktura, prostorske dejavnosti in tako naprej. Poskrbeti bo treba za družbene dejavnosti in življenjski standard. Slednjim lahko razumemo tudi to, da naj bi občan storitve, ki jih potrebuje s strani občinske uprave čimprej dobil. V tej smeri morajo biti izvršni svet in vodje občinskih organov upravičiti zaupanje, ki so jim ga dali volilci in nena zadnje tudi delegati, poslanci. In v tem smislu bom kot poslanec tudi deloval. Kot smo slišali iz predstavitev posameznih resornih članov novega izvršnega sveta, ki so sicer imeli premalo konkretne programe, vendar prav gotovo zato, ker nimajo še dovolj informacij, je njihova globalna orientacija prav gotovo taka, da jo lahko podpremo. Kar pa zadeva komisijo za volitve in imenovanja, ki je bila tudi danes izvoljena, sam predsednik, ima zelo precizno opredeljene naloge. Nekega posebnega manevrskega prostora nima. Uresničevati bo pač morala tisto, kar je zapisano v dokumentih. Sestavljena pa je tako, da bo lahko vse, kar je v njeni pristojnosti, uresničila – tako imenovanja, volitev, zlasti pa seveda kadrovska politika. Strankarski interesi so se kazali povsod takrat, ko je šlo za kadrovska vprašanja, mislim pa, da v bodoče, ko se bomo začeli pogovarjati o konkretnih problemih, o uresničevanju tistega, zaradi česar smo tukaj pravzaprav postavljeni, bo tega manj in da bomo uresničevali tisto, kar smo obljubili volilcem vsi skupaj.«

ROMANA GRČAR

Praznovanje v Šmarci

V soboto, 26. maja, je Gasilsko društvo Šmarca slavilo velik praznik. Organiziralo je prevzem in krst novega orodnega vozila TAM 80 TS 50. Vozilo je opremljeno z radijsko postajo in drugo nujno opremo za hitro intervencijo. Dobili so ga od Občinske gasilske zveze Kamnik.

Proslava se je začela ob 17. uri s parado gasilcev domačega in sosednjih gasilskih društev, kamniško godbo in mažoretami iz Moravč. Parado so vodili konjeniki in poveljnik GD Šmarca Karel Jegovnik. Da je parada zgleдалa še bolj praznično obarvana, so poskrbele številne narodne noše.

Predsednik GD Šmarca Ivan Dolenc je pozdravil udeležence slovesnosti, besedo je nato prevzel tajnik GD Šmarca Tomaž Slapar in opisal kroniko društva, nato je predsednik OGZ Janez Pre-

gled podelil priznanja in zahvale. Priznanje OGZ Kamnik sta prejela Jože Lenarčič in Miro Jegovnik, zahvale pa Rudi Trebušak, direktor Menine Peter Sitar in podjetje Menina. Zbrane sta zatem pozdravila poveljnik OGZ Jože Berlec in predsednik občinske skupščine Maks Lavrinc. Prizadevnim gasilcem sta čestitala za opravljeno prostovoljno delo in jim tudi za v bodoče zaželela čimveč uspehov.

Novo gasilsko vozilo je nato blagoslovil gospod župnik iz Šmarce Jože Dolenc, krst pa so opravili botri Janez in Sonja Loboda, Rudi Trebušak, Danica Hauptman, Leon in Anica Okorn, ki šmarskim gasilcem tudi finančno pomagajo.

Po končani prireditvi so se številni krajani in gostje poveselili na veselici ob zvokih ansambla.

VERA MEJAČ

Na sliki od leve botri gasilskega vozila, ing. France Pucelj, direktor Menine Peter Sitar, predsednik občinske skupščine Maks Lavrinc, poveljnik OGZ Jože Berlec, predsednik GD Šmarca Ivan Dolenc, tajnik OGZ Jože Osenar in predsednik OGZ Janez Pregled. (foto: Vera Mejač).

Obvestilo strankam in članom študentskega servisa v Kamniku

Obveščamo vse stranke in člane Študentskega servisa, da smo bili zaradi kadrovskih sprememb primorani spremeniti urnik poslovanja. Od 1. 6. 1990 zato Študentski servis uradno posluje po naslednjem URNIKU:

PONEDELJEK: od 11. do 14. ure
TOREK: od 11. do 15. ure
SREDA: od 14. do 17. ure

Servis sicer še vedno posluje na istem naslovu – na GREGORČIČEVI 2, KAMNIK

Za razumevanje se vam najlepše zahvaljujemo.

ŠTUDENTSKI SERVIS – ENOTA KAMNIK

Kamniški prenovitelji ne počivajo

Na posvetu najodgovornejših članov občinske organizacije ZKS-SDP je predsednik Horst Hafner s sodelavci predstavil zanimiv pogled na rezultate nedavnih volitev ter na aktualni družbeni trenutek. Tako v uvodni besedi kot v razpravi je bilo poudarjeno, da je najpomembnejša obveznost organizacije ZKS-SDP v Kamniku uresničevanje obljub, ki jih je ta organizacija dala volilcem v svojem volilnem programu. Prav zaradi tega bo osrednja pozornost namenjena delovanju poslanskega kluba ZKS-SDP. Skupaj z izvoljenimi delegati – poslanci bo v okviru posameznih interesnih področij delovala še vrsta drugih občanov, ki bodo s svojim strokovnim znanjem pomagali oblikovati odnos do vseh predlogov in zaključkov, ki bodo v procesu odločanja ponujeni občinski skupščini. Glavni kriterij za oblikovanje mnenja o vsebini ponujenih materialov bo seveda izhajal iz volilnega programa stranke ZKS-SDP. Leto bo, objektivno gledano, kot

opozicijska stranka, ki seveda čuti odgovornost za razvoj Kamnika, lahko le z močno strokovno utemeljenimi predlogi pomagala v določeni meri usmerjati razmišljanje delegatov v zborih občinske skupščine.

Občinski komite in njegove organe, pa tudi posebno operativno grupo, ki bo usmerjala aktivnost v času do kongresa, seveda čakajo tudi mnoge naloge organizacijskega ter kadrovskega značaja. Strankarski organizem namreč zahteva posebno skrb, še posebej v osnovnih organizacijah, ki jim bodo neposredno pomagali tudi člani občinskega komiteja.

Predsedstvo občinskega komiteja je prof. dr. Branka Božiča, zadolžilo, da do kongresa opravi dolžnost sekretarja predsedstva, saj se je prejšnja sekretarka vrnila v podjetje.

SDP

Slovo od mladosti

Nismo potrebovali veliko časa, da smo ugotovili, da tako ne gre več naprej: z dvema profesionalno zaposlenima na občinskem nivoju v eni politični stranki namreč. Sodobna organiziranost političnih strank v svetu nam je bila vodilo za to, kar smo storili na zadnji seji predsedstva OK ZSMS – LS Kamnik. Razpustili smo namreč delovno skupnost, tako da s 1. 6. 90 na občinskem sedenju ni več profesionalno zaposlenih. Po večinskem mnenju članov predsedstva bi potrebovali največ polovico zaposlenega tajnika, vendar menimo, da bomo vse predstoječe naloge, ki nas čakajo v okviru politične stranke, lahko opravili sami člani predsedstva.

Napačno bi bilo mišljenje, da smo se za ta korak odločili predvsem zaradi zmanjšanja finančnih sredstev iz proračuna po volitvah. Prvenstveno vodilo je bilo dejstvo, da se pristojnosti in dejavnosti nekdanje mladinske organizacije močno krčijo. Z dejavnostmi kot so: športne igre mladih, shod mladih Kamničanov, plesne vaje za mlade, prireditve »Večer plesa« ... se v prihodnje ne bomo več ukvarjali neposredno, tako da so nam tudi za to namenjena sredstva sedaj nedosegljiva. S tem se bo poslej ukvarjala druga organizacija, ki je izšla iz pri nas ustanovljenega Centra za čas. To društvo je in bo strankarsko neodvisno in široko odprto za vse, ki jih delo take vrste zanima. Drugi tehten razlog za tak korak pa je že v uvodu omenjen način organiziranja političnih strank po svetu. Za občino oz. skupnost kot je naša, po drugih državah za stankarske posle skrb strokovno in tehnično dovolj podkovan tajnik. Mi smo trenutno šli še korak dlje. Za začetek smo se dogovorili, da si bomo politično delo razdelili sami. V ta namen v okviru ZSMS – LS Kamnik po volitvah deluje neformalno oblikovan KLUB POSLANECV LIBERALNE STRANKE KAMNIK, ki na istem naslovu (Gregorčičeva 2, Kamnik) z veseljem pričakuje in sprejema pobude, kritike in pohvale vseh občanov občine Kamnik. Tudi tistih, ki ste volili predstavnike drugih strank.

OLAF GRBEC

Zbiralna akcija RK tudi letos uspela

Vsakoletna zbiralna akcija RK, ki je bila v četrtek, 31. maja, je ponovno dokazala odgovornost in humanost prebivalstva v občini. Tokrat je RK zbiral le uporabno blago, predvsem oblačila in drugo. Odziv je bil velik. Količine tako zbranega materiala so bile enake ali celo večje od preteklih let in bodo pomagale rešiti marsikateri problem družin, ki so v težkih gmočnih razmerah.

Akcija je potekala organizirano. Sodelovale so šole, delovne organizacije in veliko članov RK.

Občinska organizacija je zaprosila delovne organizacije za prevozna sredstva. Vsi zaproseni so poslali vozila s šoferji: Svitanit, Stol, Titan, Donit, KIK, Gasilsko društvo Kamnik. Ti so prevzemali zbrano blago v okolici Kamnika, iz Duplice, Most in Komende pa so zbrano blago pripeljali gasilci s svojimi vozili. Veliko občanov je blago pripeljal kar na zbiralno mesto. Nekoliko večje število vozil je omogočilo hitrejšo akcijo, tako da je bil zaključek pravočasen. Na zbirnem mestu, v zaklonišču pod avtobusno postajo v Kamniku, so marljivo članice RK blago hitele razporejati po namenih, vsega pa niso mogle dokončati. Z delom bodo nadaljevale v prihodnjih dneh. V akciji obveščanja in zbiranja so prizadevno sodelovali tudi mladi člani RK osnovnih šol Toma Brejca in Frana Albrehta.

Odgovorni v občinski organizaciji RK Kamnik so z uspehom zelo zadovoljni. Pravijo, da bo tako razumevanje ljudi prav gotovo rodilo podobne uspehe tudi v prihodnje. To je prijetna ugotovitev in tudi spodbuda.

Vsem, ki so v akciji sodelovali, vsem darovalcem in organizatorjem

se občinski odbor RK toplo zahvaljuje. Brez njih bi zbiralna akcija ne bila tako učinkovita.

STANE SIMŠIČ

Mladi člani RK osnovne šole Frana Albrehta so pomagali zbirati in skladiščiti blago. (Stane Simšič)

Iz gospodarstva

Znižanje cen, vendar ne razprodaja

Tudi v Svilanitu so se morali prilagoditi dogajanju na trgu; tako zmanjšanju kupne moči, kakor tudi dumpinškemu uvozu (ob katerem se je naš sogo- vornik Matija Jenko, direktor Svilanita, zelo jezil), ki pomeni vse prevečkrat neoljalno konkurenco. Ob prilagoditvi trgu mislimo predvsem na znižanje cen Svilanitovih izdelkov, ki so nižje od 20 odstotkov pri brisa- čah, od 30 odstotkov pri plaščih.

Direktor je omenil tudi nezaključene posle z Elanom, ki jim je še pred nedavnim naročil določeno količino kopalnih plaščev z njihovo blagovno znamko. Nekaj jih je Svilanit že dobavil, ker pa jim jih še niso plačali in ker je zaradi zna- nega Elanovega stanja to v bo-

doče nesmiselno pričakovati, je Svilanit ustavil proizvodnjo plaščev za njih, seveda tudi na- daljnjo dobavo plaščev Elanu. Direktor se je hudoval tako nad še vedno nelogičnim ome- jevanjem bančnih plasmajev, mačehovskim odnosom vlade do izvoznikov in še posebno nad težkim položajem tekstil- cev, ki so po njegovem mnenju še dodatno obremenjeni. Gle- de izvoza je dejal, da je v Svila- nitu še naprej dokaj velik, če- prav, kot je znano, na svetov- nem trgu dosegajo nizke cene.

Izvoz v Svilanitu namerava- jo kljub temu povečati na 11 mili- jonov mark prihodka letno. Trenutno je sklenjen posel za poldrugi milijon mark, ki je del- no tudi že zaključen.

Na domačem trgu pa se je

prodaja delno ustavila, dodaja direktor Svilanita; tudi plačilni roki se podaljšujejo na 90 dni, trgovci zahtevajo blago le na konsignaciji ali nič. Kupci pa ne kupujejo, še naprej pričaku- jejo znižanje cen.

»Mi zaenkrat ne bomo šli v še večje znižanje, mislim, da je, na primer, 30 odstotkov zni- žan kopalni plašč kar zajetna vsota. Sploh pa ne namerava- mo v razprodajo svojih izdel- kov! Sicer pa nas trenutno re- šujejo emblemi. Kaj mislim s tem? To je dobršen del naše proizvodnje za opremljanje ho- telov in ostalih objektov dru- žbenega standarda.« Pravzaprav je to Svilanitova svetla točka, kot je pripomnil Matija Jenko. Ob vseh ukrepih nameravajo tudi količinsko znižati proiz-

vodnjo, predvsem tistih arti- klov, ki se »na trgu« ne prodaj- ajo najbolje. Sicer pa so pred Svilanitom takojimenovani mr- tvi meseci, ko so po letnem planu na vrsti kolektivni dopu- sti in se proizvodnja v juliju in avgustu avtomatsko zniža. Gle- de števila zaposlenih se v Svila- nitu držijo načela pasivnega zmanjševanja – v kratkem bo odšlo v pokoj 30 ljudi, – vendar pa ne nameravajo iskati novih delavcev, poiskali bodo vse možne notranje rezerve. Tudi v času dopustov, ko so prejšnja leta vedno zaposlovali delavce, predvsem šolarjev za počitni- ško prakso in ostalih prilož- nostnih delavcev letos ne bodo zaposlovali.

R. G.

Poročilo o gradnji PTT omrežja

Že nekaj časa v Kamniškem občanu nismo naročnike telefon- skih priključkov na področju cen- tral Bakovnik, Center in Stranje obvestili, kako poteka izgradnja PTT omrežja.

Do danes je bilo narejenega že veliko, a veliko premalo, da bi bili vsi naročniki zadovoljni.

Kot smo v prejšnjih poročilih navedli, so izdelani vsi projekti za izgradnjo PTT omrežja. Spre- memba je nastala le pri primarni povezavi centrale Center in cen- trale Stranje, kjer optični pove- zovalni kabel ne poteka ob regi- onalni cesti Kamnik–Stranje; poteka po spremenjeni trasi od centrale Center skozi Mekinje in Godič do nove lokacije centrale nasproti Osnovne šole Kamni- škega bataljona Stranje. Zaradi te spremembe se je tudi podaljšal rok za izdelavo lokacijske doku-

primarno omrežje na območju centrale Center. Komisijsko od- piranje zbranih ponudb bo 18. 6. 1990. Koliko bo položenege pri- marnega PTT kabla bo odvisno od zbranih sredstev. **Zato ponov- no prosimo vse krajevne skupno- sti, da še naprej zagotavljajo sredstva 0,9% od samoprispev- ka.** Od tega bo v veliki meri od- visno, ali bodo primarni sistem PTT omrežja dobili v najkrajšem času tudi naročniki na območju centrale Center in Stranje. Razli- ko od neplačanega dela bomo po dogovoru morali zaračunati na- ročnikom pri plačilu za financira- nje sekundarnega priključka.

Po zagotovitvi Podjetja za PTT promet Ljubljana bo v letu 1990 položen tudi optični kabel do Stranj in postavljena kontejner- ska centrala SI 2000.

Tudi za sekundarno PTT omrežje so bili nabavljeni vsi ka-

komunikacije ne da končnega obračuna izvedenih del za sekun- darno omrežje, dokler ne bo pri- dobljeno gradbeno dovoljenje.

Tu pa je v občini Kamnik prišlo do nevsklajenosti med izvršnim svetom in komitejem za urejanje prostora in varstvo okolja. Na vseh sestankih je bilo dogovorje- no, da bo za izgradnjo sekundar- nega PTT omrežja pridobljena le prigrasitev del, kot je svetovalo tudi Podjetje za PTT promet gle- de na izkušnje v ostalih občinah. Tako je SKG Kamnik pridobilo vsa soglasja k prigrasitvi del in

INVESTICIJSKI PODATKI

Celotna revalorizirana vložena sredstva za izgradnjo PTT omrežja – revalorizirano do 30. 4. 1990

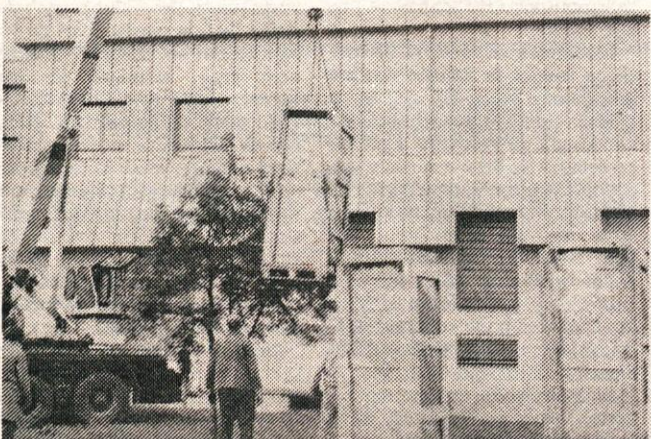
A) Nabava kablov za primarno in sekundarno omrežje	din 28.605.188,20
B) Izgradnja primernege omrežja	din 9.216.168,70
C) Izgradnja sekundarnege omrežja	din 2.289.967,80
Skupaj	din 40.111.324,70

Združevanje finančnih sredstev (nerevalorizirano)

	1987–1989	1. 1. 1990
		–31. 3. 1990
Naročniki za KKO	567.147,90	423.350,60
KS – 0,9% od samopris. – KKO	496.689,60	146.900,40
SIS za KKO	2.270.112,80	
SO Kamnik – proračun – KKO		2.921.354,40
KS za RNO	14.187,20	
Obresti od vezave na LB	726.650,40	219.004,60
Sklad stavbnih zemljišč	222.937,00	248.728,50
Kratkoročni kredit za kable		7.918.700,00
Ostalo	99.638,70	
Skupaj	4.397.363,60	11.878.038,50

Za leto 1990 je planirano, da bo iz proračuna občine Kamnik za izgradnjo PTT omrežja namenjeno 12.000.000,00 din.

SKG Kamnik
JANEZ TURNŠEK, dipl. ing. gr.

Montaža telefonske centrale na Bakovniku. (Foto: Stane Simšič)

mentacije. Projekti so že izdelani, pridobljena pa je tudi zemlja za postavitev centrale Stranje SI 2000 za tisoč priključkov za ob- močje Črne, Godiča in Stranj.

In sedaj podatki, kako je z iz- gradnjo. Do 30. 8. 1990 bo zgra- jen celotni primarni in sekundar- ni sistem centrale Bakovnik za območja krajevnih skupnosti: Volčji Potok, Šmarca, Nožice, Duplica, Podgorje, del Zapric, Perovo, del Novega trga in Vra- nje peči. Glede na to, da je že dobavljena centrala na Bakovni- ku in jo tudi že montirajo, bodo prvi naročniki priključeni na omrežje v začetku leta 1991. Priključitve se lahko zavlečejo samo v primeru, da ne bo zmon- tiran sistem za povezavo med Kamnikom in Ljubljano, za kate- rega je sklenjena pogodba z Iskro.

In kako je z izgradnjo primar- nega in sekundarnega omrežja na področju centrale Center in cen- trale Stranje?

Nabavljeni so vsi kabli za pri- marni sistem za celotno območje central Center in Stranje. Kabli so deponirani v skladišču Stol Kamnik. Torej je potrebno zago- tovitvi za izgradnjo primarnega si- stema finančna sredstva le za ostala dela in material. V teku je razpis za pridobitev ponudb za

bli, vendar le za toliko naročni- kov, kolikor je bilo prijavljenih do tega obdobja. Po tem času se je prijavilo veliko novih naročni- kov, posebno na področju cen- trale Bakovnik; opazili so, da je stvar resna in da se PTT omrežje že gradi. Taki naknadni naročni- ki nam delajo velike težave, saj moramo naknadno spreminjati trase in profile sekundarnih ka- blov.

Opozarjamo tudi tiste naročni- ke, ki se bodo naknadno še prija- vili na področju, kjer je že zgra- jen sekundarni sistem, da bodo morali plačati poleg revalorizira- nega prispevka za sekundarni priključek tudi vse dodatne stroš- ke, ki bodo nastali zaradi tega. Vprašanje pa je tudi, kdaj bodo dane tehnične možnosti izvedbe tega dodatnega priključka. Pod- pisati bodo morali posebno po- godbo, v kateri bodo določeni vsi ti pogoji.

Na razpolago je še okrog 1450 telefonskih priključkov, kar je iz- redno malo glede na velikost ob- močij in naseljenost.

Veliko vprašanj je bilo že po- stavljenih, zakaj naročniki na ob- močju, kjer se že gradi primarni sistem, niso prejeli pogodb oz. ceno za sekundarni priključek. To bo izvedeno v mesecu juniju. Problem je namreč v tem, da nam PTT Ljubljana TOZD Tele-

Ponovno opozorilo

Opozarjamo vse občane in delovne organizacije, ki se še želijo naročiti na nov telefonski priključek na območju central Bakovnik, Center in Stranje, da to storijo takoj. Na razpolago je še okrog 1450 priključkov.

Posebej opozarjamo občane in delovne organizacije na tistih območjih, kjer že poteka gradnja naročniškega telefonskega omrežja. Veliko občanov prihihi na SKG sklepat pogodbe za nov telefonski priključek šele, ko vidijo, da pri sosedu že izvajajo ta dela. Takega novega naročnika je težko vključiti v sistem omrežja, ker to zahteva dodatne ali ponovne izkope ter zamenjavo kablov. Naročniško telefonsko omrežje do tele- fonskih omaric (primarni del omrežja) zagotavlja možnost vključitve vseh interesentov na tem prostoru.

Zmogljivost razvodnega (sekundarnega omrežja), od pri- marnih omaric do posameznih naročnikov, pa je dimenzioni- rana le za število do sedaj prijavljenih naročnikov.

Odločitev PTT je bila, da po začetem delu pri polaganju kablov ne menja zmogljivosti. Naknadne naročnike bodo prikl- jučevali po izvedbi vseh del, kar pa bo seveda povezano še z dodatnimi stroški, poleg že verificirane cene za sekundarni del telefonskega omrežja.

Zato prosimo, pohitite sklepati pogodbe na Stanovanjsko in komunalno gospodarstvo Kamnik, Steletova 8, soba št. 27 v II. nadstropju.

INFORMACIJA O PLAČILU DELEŽA ZA SOFINAN- CIRANJE IZGRADNJE PRIMARNEGA TELEFON- SKEGA OMREŽJA V OBČINI KAMNIK

– PLAČILO V ENKRATNEM ZNESKU	– 11.123,00 din
– PLAČILO V ŠESTIH OBROKIH	– 12.550,00 din
Prvi obrok znaša 1.850,00 din	
ter pet obrokov 2.140,00 din	
– ZA DO, DRUŠTVA, OBRTNIKE	– 22.246,00 din
	SKG KAMNIK

V spomin posadki ameriškega letala

Srečen sem in ganjen nad pri- srčnim sprejemom, ki ste ga pri- pravili meni in moji ženi ter nad lepo slovesnostjo v teh čudovitih planinah, nam je s solzami v očeh dejal George Bertuzzi iz ZDA, ki se je skupaj z ženo Noello udeležil odkritja spominske ploš- če na Mali planini, kjer se je 29. maja 1944 zrušilo ameriško voja- ško letalo – bombnik. Bertuzzi je bil raditegrafist v tem letalu.

V nedeljo 27. maja se je okrog skale v bližini pastirskih stanov na Mali planini zbralo lepo števi- lo udeležencev, med njimi tudi več takratnih partizanov, teren- skih aktivistov, pastirjev in dru- gih, ki so pred 46 leti preživelim in ranjenim članom posadke nu- dili prvo pomoč.

Tu smo srečali dr. Vinka Do- mitroviča, partizanskega zdrav- nika, Janka Urbanca – Olgo, Poldeta Starovasnika, Franca Kregarja – Miška in še nekatere priče tega dogodka.

Janez Prezelj, predsednik ob- činskega odbora zveze borcev Kamnik, ki je organiziral odkrit-

in kontrarevoluciji ali državljani- ski vojni. Mi smo se borili na stani velike koalicije proti fašis- tičnemu mrčnjastvu. Be-ga in drugi kolaboracionisti pa na stra- ni fašistične Italije in nacistične Nemčije, pod Hitlerjevo koman- do in prisego proti nam, proti združenim zaveznikom. In kot zaveznik je danes med nami tudi gospod Bertuzzi, ki bo odkril spominsko ploščo svojim bojnim tovarišem, ki so svojo življenjsko pot končali tu na Mali planini.

Borcem nihče ne more spre- meniti spoznanja in prepričanja, da smo se v zadnji svetovni vojni borili na pravi strani, skupaj z za- vezniki velike protihitlerjevske koalicije. Bili smo prva sloven- ska, partizanska vojska, ki se je borila proti nacističnemu mrč- njastvu, proti njihovim načrtom za uničenje slovenskega naroda, proti okupaciji in za svobodno združeno Slovenijo.

Ime slovenskih protifašističnih borcev, partizanov je z velikimi

George Bertuzzi, preživel član posadke ameriškega letala, se je pred spominsko ploščo zahvalil za obuditev spomina na umrle letalce in za prijazen sprejem.

je spominske plošče, je v svojem pozdravnem govoru med drugim dejal:

»Skoraj pol stoletja je že pote- klo od tistega nesrečnega dne, ko je na tem pobočju strmoglavilo zavezniško bojno letalo in v ruše- vinah pokopalo 2 člana posadke, tretji član je bil hudo ranjen, zlom hrbtnice ter druge poškod- be, in je po dveh mesecih umrl v partizanski bolnišnici Bela. Pet preživelih članov posadke so re- šili partizani, dva pa so zajeli Nemci.

Težko ranjenemu pilotu letala je nudi prvo in vso kasnejšo po- moč takratni pomočnik sanitet- nega referenta Šlandrove briga- de, danes zdravnik dr. Vinko Domitrovič, doma v Šmartnem pod Šmarno goro.

Zavezniški letalci, katerim da-

črkami zapisano v zgodovino evropskega odprniškega giba- nja. Na to smo lahko ponosni ne samo mi, ampak tudi naši za- namci.

Spomin na ta dogodek je po- drobno opisal Edi Selhaus, pisec spominov o reševanju zavezni- ških letalcev v Sloveniji.

Gosta iz ZDA je tople pozdra- vil tudi Maks Lavrinc, predse- dnik občinske skupščine Kamnik, jima zaželel prijetno počutje med nami in skupaj z letalcem Bertuz- zijem odkril spominsko ploščo z naslednjim posvetilom:

»V spomin na ponesrečene le- talce sestreljenega zavezniškega letala B-17, ki je tu strmoglavilo 29. 5. 1944 leta.

Spominsko ploščo je brezplač- no izdelal kamnosek Franci Vet- torazzi iz Stranj, v varstvo pa jo

V vetrovnem vremenu na planini je gostoma iz ZDA prijal požirek domačega sadjevca, ki ga je ponudil Janez Prezelj, predsednik občinske organizacije borcev NOV.

Foto: F. Svetelj

nes odkrivamo spominsko ploš- čo, so bili v II. svetovni vojni naši bojni tovariši. Vsi smo se borili za iste cilje – uničiti podivjani nacizem in fašizem, borili smo se za svobodo duha in človeka.

Danes pa skušajo nekateri pri- kazati našo narodnoosvobodilno borbo kot avanturo, kot nepo- trebno dejanje. Še več, hočejo nam pripisati krivdo za držav- ljansko vojno. Toda mi smo jim že povedali, da ne sprejemamo poenostavljene teze o revoluciji

je prevzelo planinsko društvo »Bajtar« Velika planina.

V kulturnem programu so so- delovali pevci moškega pevskega zbora solidarnost iz Kamnika in učenci osnovne šole Stranje.

Gostoma iz ZDA se je uresni- čila tudi želja, da bi za spomin odnesla s seboj vsaj delček ne- srečnega letala. Na kraju dogo- dka je še vedno, čeprav s travno rušo pokrite, močnejši košče- ke pločevine in druge dele letala.

FRANC SVETELJ

Beraška opera na dijaškem odru

Gledališka skupina Zaklonišče št. 4 – vsi člani so dijaki SENS RM, večinoma celo iz enega razreda – in mentorica prof. Mojca Poznanovič, so že februarja za kulturni praznik pripravili premiero Beraške opere nemškega dramatika Bertolda Brechta. To zahtevno in dokaj dolgo igro z episkimi prizori in vloženimi pesmimi so mladi igralci dobro predstavili.

Trdo so delali, vaje so se vrstile pravzaprav že od lanske jeseni, res pa je, da so se pred premiero zgoštile. Ni bilo lahko najti časa za srečanja ob vseh šolskih obveznostih in drugih dejavnostih mladih amaterjev, posebno, ker gre za 26-članski odskri ansambel. Žrtvovali so marsikateri večer in prosto soboto ter celo zimsko počitnice.

Igrali so: Gašper Kepic, Ana Hafner, Bojan Traven, Tina Lap, Anja Poljanšek, Primož Kovič, Jurij Žurej, Sandi Bergant, Simon Špruk, Matjaž Rebuta, Nenad Pilič, Maher Kado-ura, Sebastjan Jeričič, Nina Petrovič, Nadja Istenič, Sabina Panter, Katka Grinčič, Tina Vrhovec, Petra Kerčmar, Andreja Dolenc, Nina Tratnik. Upam, da smo našli vse.

Vsi, ki se s podobnimi rečmi ukvarjajo, tudi vedo, koliko je dela za mentorja take odrske postavitve: odbrati primerno dramsko besedilo in igrance (med amaterji je včasih le veselje do igranja, ne pa tudi talent!), premisliti vse o sceni, rekvizitih in kostumih, glasbi in razsvetljavi – skratka, takle mentor združuje v eni osebi najraznovrstnejše gledališke poklice in dokler tečejo predstave, se ne znebi skrbi. Ker so nastopali tudi na Zavodu invalidne mladine in v Domu upokojencev Kamnik, je bilo treba organizirati in nadzorovati tudi prevoz. A mladi radi igrajo ter so zado-

voljni z aplavzom in s skromno malico. Hvaležni so mentorici, da vodi njihovo skupno prizadevanje. Veselijo se uspehov in kritično presoja spodsrljaje. Stare songe so zamenjali z modernejšimi ritmi, dobrodošel je zlasti uvod, ko dekleta zaplešejo živahni kan-kan. Pravzaprav so od ene do druge predstave še kaj izboljšali in zanimivega dodali.

Za kostume so poskrbeli doma, tako je bilo treba tudi kaj zašiti ali pa si izposoditi. Gasilske obleke s čeladami vred so zamenjale uniforme londonskih plicajev. Prof. Verboletova je pomagala pri scenskih rešitvah, naš hišnik Rekanovič pa je izdelal lesena mrežasta stojala, vsestranski rekvizit, ki je služil tudi za londonsko ječo.

Skratka, dijaki amaterji so do- stojno predstavili zahtevno Brechtovo delo.

O tem, kaj misli o Beraški operi in o svoji vlogi, smo povprašali Gašperja, ki je igral osrednjo vlogo.

Igra govori o bedi malomeščanske družbe, o preprih in razlikah med različnimi družbenimi sloji. Tako Beraška opera res dobi pravi pomen beračenja. Komičnost in zapletenost zgodbe nam pričarata sproščeno, veselo vzdušje.

Kako si se v tem vzdušju počutil ti kot glavni junak?

»Res je, bil sem eden glavnih igralcev, čeprav o tem, da sem bil osrednji igralec, nisem odločal sam. Bolj je o tej pomembnosti govorila vloga. Vsekakor pa je lepo biti glavni igralec, če ti igra leži.«

Pa ti je ležala?

»Da! Nekateri prizori so bili kot nalašč za moj značaj. Čeprav so bili prizori nekje zelo zahtevni, mislim, da sem jih dobro izpeljal. Tako npr. pri poroki: izredno razgiban in aktiven prizor.

Moja vloga se mi je zdela še kar zahtevna. Veliko je gibanja po sceni, sproščenosti, flegmatičnosti, česar mi ni bilo težko ujeti. Rad imam akcijo – kot nalašč zame (poroka). Manj pa je bilo akcije v zaporu. Bil sem tako rekoč ujet v manj prirojen negibanje.«

Kako pa si se počutil na poroki? Polly je bila zelo zapeljiva družica.

»No ja, nič posebnega. Nič mi ni bilo nerodno, saj smo vsi zelo veliki prijatelji. In poleg tega smo ves čas skupaj v razredu.«

Polly ni bila tvoja edina soigralka. Bilo vas je veliko. Kako ste se razumeli med seboj?

»Igralec je bilo res veliko. Ogromno vlog, ogromno različnih značajev in oseb. Veliko je bilo igralcev, ki sploh niso imeli kakšne pomembne vloge, so pa morali biti na sceni. V redu smo se razumeli, čeprav je grozno težko krotiti tako veliko množico 'podivjanih dijakov'.«

Ste se na vajah kdaj reesno spri?

»Kolikor je bilo vaj, tolikokrat smo se. A nikoli se nismo na smrt sporekli. Kot sem že rekel, dobri prijatelji smo.«

Kako pa so potekale vaje?

»Realnih vaj je bilo malo. Na začetku bolj bralne vaje, nato postopno učenje besedila, nazadnje še delo na sceni. Zanimivo je, da smo se besedila učili še potem, ko je bilo postavljena že vsa scena, saj je bilo takrat vse drugače. Tudi občutek ali feeling, kot temu pravimo mi.«

Torej ste šele malo pred nastopom res znali besedilo. Te je bilo zaradi tega kaj bolj strah? Imel si kar precej besedila.

»Ja, malo me je bilo. Vedno pravim, da trema mora biti. Če ni treme, ni prave koncentracije in takrat kar čutim, da nekaj ne bo v redu. Vedno imam tremo

pred nastopom.

To potem ni bila tvoja prva igra?

»Ne, seveda ne. Bila pa je prva resnejša in bolj znana.«

Pa se boš še spustil v to? Nameravaš še igrati?

»Da, to mi je všeč. Rad igram. Igral pa bom še, če bodo tudi drugi to hoteli.«

Gašper je svojo vlogo odlično odigral in k temu je pripomogla tudi soigralka Ana Hafner.

Ana je v Beraški operi igrala Polly – ubogo dekle, brezglavo zaljubljeno v velikega kriminalca Mača, največjega berača v okolici. Čeprav je imela zelo strogega očeta, ki ji je namenil povsem drugačno poroko, je bila ljubezen premočna in Polly se je kljub vsemu poročila z Mačom.

Ana, tvoja vloga je zahtevala veliko prilagajanja vlogi za Polly. Kako si premagala prve težave?

»Na začetku mi vloga Polly sploh ni bila všeč. Ni mi bil všeč njen značaj, nič mi ni bilo všeč. Toda počasi sem se tako živela vanjo, da sva s Polly postali eno. Potem pa sem v svoji vlogi zelo uživala. Res pa je veliko prispevalo k temu tudi to, da nam je mentorica pustila, da smo vloge oblikovali po svoje.«

Kako je bilo sodelovati z Gašperjem in drugimi?

»Uh, Gašper je izredno težaven soigralec. Tako pikolovski! Vmes se oglasi Gašper: »Da, to je tisto. Nikoli ne pometem najprej pred svojim pragom, vedno začnem pri sosedovem!«

Ana: »No, tudi Gašperja smo ugnali. Zanimivo pa je, kako smo se dopolnjevali. Mislim, da smo postali pravi zbor.«

Omenila si zbor. Kako so izgledale vaše pevske vaje? Igra se vendarle imenuje Beraška opera.

Opera je torej le bila?

»Vaje so bile zelo zanimive, saj smo odkrili nekatere nove pevske talente. Je pa res, da smo imeli na začetku naštudirana samo dva songa, nato pa smo se dan red nastopom naučili še dveh. Pred predstavo smo se besedilo še učili. Ampak nazadnje smo le upravičili naziv opera.«

Gašper je imel malo treme. Pa ti?

»Joj, grozno! Vedno imam veliko tremo preden grem na oder, toda potem je vse dobro.«

Toliko mi je povedala Ana. Nato sem se spomnila še ljubezenskega prizora med Polly in Mačom po poroki.

Gašper in Ana, kako sta se počutila v ljubezenskih prizorih?

Gašper: »Najprej vprašaj Ano, ona je bila glavna.«

Ana: »Ja, kaj naj rečem? Gašper je kar »v redu dec«. Nič mi ni bilo nerodno.«

Gašper: »A laskaš? Jaz pa sem že povedal. Meni tudi ni bilo nerodno. Bolj zoprno je bilo na vajah, ko je ves čas prisoten majhen krog gledalcev. Veliko je bilo smeha. Teže je igrati na vajah kot na odru.«

Kviz Tuhinj 90

Mladinska organizacija Tuhinj je 28. aprila organizirala kviz »Tuhinj 90« v kulturnem domu na Lazah. Kviz je vseboval pet tem in sicer: akcija – 10%, slovenska moderna književnost, šport v letu 1990 – v svetovnem merilu, spominska obležja v kamniški občini in Evrovizija – pregled skozi vsa leta. Na vsako temo so bila postavljena tri vprašanja. Sodelovale so štiri ekipe mladincev: Zaprice, Sela, Motnik in Tuhinj. Po dodatnih vprašanjih je zmagala ekipa Motnika, na drugo mesto so se uvrstili domači mladinci, na tretje mladinci iz Sel.

Ste bili z igro vsi zadovoljni?

»Ja, še kar. Čeprav ni nikoli tako dobro, da ne bi moglo biti še boljše. A za naše zmogljivosti – ni pripomba! Vse skupaj je nazadnje še dobro izpadlo, čeprav smo vse, od kostumov do scene, naredili skoraj sami.«

Za konec sta mi povedala še tole:

»Vsega tega brez naše mentorice prof. Poznanovičeve, ne bi bilo, brez njene požrtvovalnosti, energije in potrpljenja. Za naju je enkratna metorica in profesorica.«

Zadnjo predstavo sta obogatila s petjem in igranjem na kitaro tudi Mirjam Ogrinec in Damjan Zdovc, za kar so jima posebej hvaležni. Zahvaljujemo pa se še vsem drugim sodelavcem. Naj oprostijo, da jih ne navajamo po imenih, ker bi zagotovo koga pozabila.«

Jaz pa sem se zahvalila njima za dragoceni dijaški čas in Zaklonišču št. 4 za želela še veliko uspehov na odrskih deskah.

HELENA JANČAR
Nov. krožek SENS RM

Naš klepet z Janezom Majcenovičem

Zadnjič smo vam predstavili za dijake znano, za Kamnik pa manj znano profesorico Mačo Petelin. Danes bo ravno narobe – profesorja Janeza Majcenoviča Kamničani poznate, če ne kot učitelja, pa zagotovo kot pevca in sokrajana s Kovinarske ulice. Na SENS RM uči z matematiko povezane predmete: poslovno matematiko, trgovsko in gospodarsko računstvo. Je tudi moj razrednik, zato je bil pogovor z njim zame še težja naloga. Led sva prebila ob njegovem prvem vnučku Roku, potem pa sva se preselila v njegov delovni kabinet, ki je prava paša za oči: slike, karikature, spomini s pevskih turnej, stara skrinja; takšni in drugačni spomini od tu in tam. S pogovorom sva začela seveda na šolskem področju.

Postali ste učitelj. Kaj vas je odneslo v ta poklic?

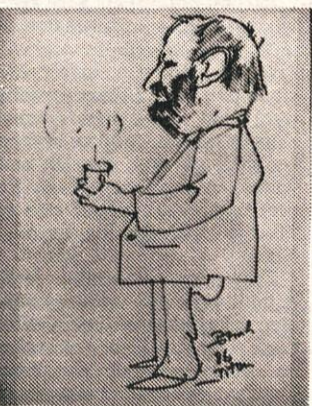
Za učiteljski poklic sem se odločil povsem sam. Po maturi sem izbiral med slavistiko, zgodovino in matematiko. Ti predmeti so mi bili najbolj všeč. Nazadnje sem se odločil za matematiko, ker je bila ideološko najbolj nevtralna, to pa je bilo takrat zelo pomembno.

Vemo, da so včasih starši odločali o poklicu svojih otrok. So vam morda starši namenili kakšen drug poklic?

Da, res je bila očetova skrita želja, da bi šel študirati tehniko. Vendar mi tega ni povedal in ni nič vplival na mojo odločitev. Poleg matematike sem študiral tudi solo petje, a temu sem se moral žal odpovedati, ker mi je zdravnik zaradi glasilk tako svetoval. Profesor je lahko hripav, operni pevec pa nikakor ne.

Preden je bila zgrajena naša sedanja šola – srednješolski center Rudolfa Maistra – sta verjetno učili drugod. Kje ste učili in katere predmete?

No, na učiteljski poklic sem se pravzaprav pripravil že med študijem, ko sem sovrstnike in druge inštruiral matematiko. Pridobil sem si malo prakse, pa tudi del denarja, potrebnega za štu-

Karikatura, Bogdan Potnik

dij. Svojo učiteljsko pot sem začel leta 1958 na OŠ v Kamniku, ki je bila takrat nad pošto in iz nje se je kasneje rodila OŠ Frana Albrehta. Ker je bil moj pogled na svet menda škodljiv za vzgojo takratnih učencev, učitelj naj bi sprejel marksistični svetovni nazor in ateizem, so me nasilno pregnali iz izobraževanja. Takrat je bilo iz istega razloga izključenih zelo veliko dobrih pedagogov.

Kje ste potem iskali delo?

Spoznaval sem zavarovalništvo, bančništvo in računalništvo. V tem poslu sem preživel 17 let, ki so mi prinesla veliko izkušenj in znanja, zato mi teh let ni bilo nikoli žal. Po 17 letih sem se vrnil v srednjo šolo, najprej na center srednjih šol v Domžalah, nato pa v Kamnik, v šolo Rudolfa Maistra, kjer bom upam dočkal upokojitev.

Pa radi učite?

Da, rad učim. Rad sem učil na osnovni šoli in rad učim tu. Na osnovni šoli sem učil matematiko in fiziko, zdaj pa sem se preusmeril k uslovni matematiki in trgovskemu oziroma gospodarskemu računstvu, tudi zaradi prej omenjene prakse. Učiteljski poklic pa je zame lep, zaradi posredovanja znanja pa tudi koristen poklic. Vse bi bilo še lepše, če učni program ne bi bil tako natr-

pan. Kljub vsemu še vedno mislim, da je vredno učiti.

Učiteljski poklic zahteva veliko živcev in potrpežljivosti. Nekateri pravijo, da se hitro razjezite. Kaj pravite na to?

Da, res se hitro razjezim, a kakor se hitro razjezim, tako jezo tudi pozabim. Sem pač bolj glasne sorte in od petja je ostalo tudi to, da je glas podprt s prepono. Pa vendar še nikoli nisem bil na nikogar dolgo hud. Včasih imam celo občutek, da sem premalo zahteven in preveč popustljiv.

Dolgo ste že učitelj. Se spomnite kakšne posebne 'lumparije', ki bi vam jo zagodili vaši učenci?

Prijetnih lumparij je bilo od leta 1958 že toliko, da bi jih moral shranjevati v računalniku. Najbolj pa mi je ostala v spominu ena še iz stare osnovne šole nad pošto. Eden mojih učencev je vrgl leseno puščico skozi okno. Puščica je prebila dve stekli in nazadnje pristala pred miličnikovimi nogami. 'Mulc' se je izgovoril, da pač ni sam kriv za razbitje stekla, ampak tisti učenec, ki je umaknil glavo. Miličnik, ki je prav tak poslušal zadevo, se je ob tem izgovoru z mano vred nasmejal. Smejal pa se je tudi eden od kamniških steklarjev, ki jim je okno zato kar zastoj zakrpal.

Sodite med stare mačke. Kako se počutite v našem šolskem kolektivu?

Naš šolski kolektiv je zelo velik. Z vsemi člani se niti ne srečujemo, ker učimo v dveh izmenah. Je pa resnica, da so moji kolegi dobri in vestni sodelavci. Pa tudi potrpežljivi so, poznam to, saj sem jih dve poslovni dobi 'gnjavil' kot predsednik delavskega sveta. V našem kolektivu se dobro počutim. Res spadam med stare mačke in do nas imajo mladi uvidevanje in spoštovanje, kar cenim. Je pa res, da se večina šolskega življenja odvija bolj v razredih in ne toliko v zbornici, kjer le menjavamo dnevnike.

V razredu nam večkrat poveste kakšno svojo zgodbo in izkušnjo z vaših potovanj. Kje vse ste že bili?

V svojem zavarovalno-bančno-računalniškem obdobju sem moral službeno prepotovati kar zajeten kos sveta. Nekaj časa sem živel tako, da sem bil samo dva dni na teden doma. Še takrat sem prinesel domov samo umazano obleko. Najdlje sem prišel do Mongolije. Bil sem tudi službeno v Moskvi in prepotoval sem dober del Srednje Evrope. Poleg službenih potovanj so mi ostale v spominu tudi pevske turneje. S temi sem začel že pri APZ Tole Tomšič in za tiste čase je bilo že veliko doživetje, če smo peli na Koroškem ali Tržaškem. Turneje sem potem nadaljeval, s kamniško Liro. Gostovali smo v Holandiji, Nemčiji, na Poljskem, v Švici, Italiji, Avstriji, na Češkoslovaškem, Madžarskem in morda še kje. Tudi Jugoslavijo smo prečesali. To zelo radi vprašate v šoli, samo da me odvrnete od snovi. Pa vam ne zamerim, in upam, da vam kakšna moja izkušnja ostane v glavi.

Kar nekajkrat sva se že dotaknila pevskega področja. Kako ste odkrili vaš pevski talent in kakšni so bili vaši začetki na tem področju?

Peli smo že doma, predvsem oče. Igral je tudi skoraj vse tamburaške instrumente in violino. Meni pa je dal prve lekcije za kitaro in mandolino. V glasbeni šoli sem se učil solo petja, na instrumente igrati pa sem se naučil sam.

Kmalu sem padel v roke strokovnjakom. Prvi je bil Viktor Mihelič, za njim pa Radovan Gobec in Samo Vremšak; veliko sem prepeval tudi s Hubertom Bergantom, ki me je spremljal z orglami.

Zdaj pa ubiram note skupaj z Liro.

Za sabo imate kar lepo število pevskih nastopov. Zanima me, kaj občutite, ko stojite na odru?

Odvizno je od tega, kaj pojem, in od tega, koliko si zaupam. Zelo važno je tudi, da se lahko zanesem na spremljavo. Pred koncertom in na začetku imam veliko tremo. Tudi glas me je že zapustil med nastopom, pa tudi »zafušal« sem že. Vendar vse to spada zraven. Vesel sem Lirinih koncertov, saj sem prepričan, da

imamo imenitno publiko. Zadnje čase so zelo prijetni nastopi, ki jih imam s citrarjem Tomažem Plahutnikom. Tomaž ima smisel za spremljavo in ob citfah je prijetno peti.

Dotakniva se malo še družinskega kroga. Iz kakšne družine prihajate?

Moja mama je bila Kamničanka, rojena na Perovem. Prav tako sem bil na Perovem rojen jaz, oče pa se je v Kamnik priženil s Haloz. Mama je imela do leta 1948 trgovino z mešanim blagom. Nato so ji trgovino zaprli in ji dali »pošteno« odkupnino, za katero mi je kupila težke »gojzarje«. Zagrenjeno je večkrat rekla, da so bili ti težki čevlji razultat njenega 32-letnega dela. Oče pa je bil 30 let vodja orodjarne v Titanu. Zato si je tudi želel, da bi jaz študiral tehniko.

Poleg šolskih obveznosti najbrž še najdete kaj prostega časa? Imate poleg petja še kakšne druge konjčke?

Da, vedno se najde prosti čas, pa če je delavnik še tako natrpan. Poleg petja uživam tudi v gobarjenju, namakam sadje za žganje... Hribolazenje pa se reduci- ra na pumpanice, gojzarje in na športne dneve. Moj visokogorski turizem seže zdaj le tja do Sv. Primoža in do Male planine.

V načrtu imam skok s Kamniškega na Koroško sedlo, da malo obudim spomine. Svoje čase pa sem bil seveda na Triglavu, Jalovcu, čelo v Švici smo šli na Matterhorn, vendar z zobato železnico. Moj posebni konjiček, ki ga res z veseljem opravljam, je od nekaj zgodovina. Še posebno kamniška. Za ta konjiček me je navdušil eden naših zaslužnih profesorjev – Ivan Zika. Nekdo je rekel: »Toliko stvari še ni narejenih in napisanih. Kamničane je treba spomniti na njihovo mesto, na kulturno dediščino in na njihove obveznosti do vsega tega.« V tem smislu izpolnjujem njegove misli in želje. Večkrat napišem kakšen prispevek za Kamniški občan. Preveč radi pozabljamo na kulturno dediščino, ki je v Kamniku dovolj, pa je ne vidimo. Prehitro živimo.

Vemo, da se včasih ljudje pritožujejo in jadikujejo nad današnjo mladino, kako je nemogoča.

Prof. Majcenovič, kakšna se vam zdi današnja mladina?

Poudaril bom to, kar večkrat povem. Mladina je vedno enaka, vprašanje je le, kako reagira na izzive časa in okolja. Časi pa veste, kakšni so. Živite v drugačnem času, standard je drugačen...

So stvari, ki jih pretekla in današnja mladina ne moreta dati na skupni imenovalec. Ko sem hodil v srednjo šolo, sam bil imenovan za kapitalista, ker sem imel neko staro kolo, s katerim sem se prevažal po okolici. Danes pa že motorno kolo ni več dobro.

Imate za konec morda kakšen nasvet za nas, mlade?

Ne bom dolgoval. Ko ste enkrat prisiljeni nekaj storiti, takrat zmorete vse. Drugače pa uživajte življenje tako, kot je. In prav je tako. Morda bi poudaril to: potrebno je gojiti kult dela! Aškerčeva pesem Atila in ribič pravi: Podirati zavi. vsaki. Tisti, kdor gradi, je pravi junak. Morda še tole: želim vam, da bi uspešno končali svoje šolanje. Bolj kot to pa vam želim, da bi kasneje našli svoj prostor pod soncem. Želim vam, da vam ne bi bilo treba čakati na delo; predvsem pa, da bi dobili delo, ki bi ga z veseljem opravljali. Zapomnite pa si, da čas hitro beži.

Na koncu sva s prof. Majcenovičem zamenjala vlogi. Tudi on je imel zame pripravljeno vprašanje:

»Se ti zdi kaj sitno spraševati svojega razrednika, ko vidiš, da ima tremo?«

No, pa smo tam. Na pol poti k vam sem mislila obrniti svoje kolo in se odpeljati nazaj domov, ker sem imela tako tremo in mi je bilo tako nerodno. Še pred vašim katedrom me ni bilo nikoli tako strah, kot me je bilo pred tem razgovorom. Pa je le nekako šlo in vesela sem, da je intervju napisan.

Profesorju Majcenoviču sem se zahvalila za pogovor in mu zaželela še veliko zadovoljnih let v šoli in doma, ter dober glas še naprej. Za konec pa še Gallusovo: glasba naša ljubezen, naj pevcem bo spremnica zvesta.

HELENA JANČAR
Novinarski krožek
SENS RM

Inventura ob letnem koncertu Lire

Izteka se bogata kulturna sezona, ki so jo v veliki meri sooblikovali kamniški pevski zbori. Kljub nekaterim zavidljivim dosežkom nas vznemirja dejstvo, da obisk na kulturnih prireditvah na splošno pada. Izjema so kulturni dogodki v razstavišču Veronika, kjer se je izoblikoval stalni krog ljubiteljev. Po drugi strani pa je dovolj obiskovalcev, ki prihajajo na narodnozabavna prireditve v dobro ozvočeni večnamenski dvorani, ki jih dopolnjuje ponudba hrane in pijače. Najbrž bo držala ugotovitev, da večine sedanjih Kamničanov, ki so s spalnimi naselji obdali skoraj izumrlo staro mestno jedro, resnejše prireditve ne pritegnejo in zato utrip nekdanje kulturne tradicije ne more zaživeti. Skoraj neverjetno je, da grozi »stečaj« celo veliki dvorani Kina Doma, ki je kljub pomanjkljivosti edina kamniška dvorana.

Zapis s koncerta

V omenjeni dvorani je imelo Prvo slovensko pevsko društvo LIRA v petek, 11. maja, svoj redni celovečerni koncert, ki je bil v znamenju 60-letnice dirigenta prof. Sama Vremšaka. Zbral se je lepo število prijateljev Lirene pesmi, čeprav je bilo precej nezasedenih sedežev.

Dirigent Samo Vremšak velja za enega najboljših poznavalcev slovenske in svetovne zborovske literature. Tudi letos je presenčil svoje pevce in poslušalce z izborom pesmi za celovečerni koncertni program. V prvem delu koncerta je v počastitev 440-letnice rojstva Jacoba Gallusa zazvenel znani motet »Ecce quomodo...«, sledila mu je vrsta pesmi, ki bi jih morali Liraši še večkrat izvajati, da bi se »udomachile«, pri pevcih in publiku. Prelepe zvočni utrinek avstrijskega skladatelja Franza Schuberta nosi naslov: »Grob in mesec«. Zahvalna zborovska pesem odgovorja na večno vprašanje: »Kaj je onstran groba?« Pesem odgovarja jasno in kratko: »Vse zveš sam! Živahna, duhovita in šaljiva

je pesem Johannesa Brahmsa »Neuspešna podoknica«, ki govori o tem, kako dekleta zavrne vsiljivega snubca. Aškerčev balado »Atila in ribič«, je uglasbil skladatelj češkega rodu Josip Michl, ki je deloval v Ljubljani na začetku stoletja in še nekaj let po I. svetovni vojni. Zahtevna skladba zelo redko zaide v koncertne programe. Menda jo je poleg predvojnega Maroltovega Akademskoga pevskega zbora izvajala le še LIRA ob svoji 70-letnici. Obsežna skladba govori z besedo in glasbo kot srednjeveška freska, ki sporoča odgovor preprostega ribiča vojskovodji, kralju Atili, tudi v naš čas: »Kdor le podira, ne bojim se ga, še manj ga častim! Le kdor ustvarja, zida, junak je tak kaj prida!«

Skladatelj Mihael Rožanc, ki se je rodil pred 105 leti, je uglasbil pesem Dragotina Ketteja »V mlinu«. Odlična skladba je bila dolgo časa neodkrita in skoraj pozabljena; občinstvo je spomnila na čase, ki jih ni več.

Dolgoletni dirigent Lire Ciril Vremšak je v svojem skladateljskem opusu zapustil pesem »Na poljani« na besedilo Josipa Murina. V tehnično zahtevni skladbi se je melanholija Murnove poezije lepo zlila z glasbo. Pesem nas je spomnila na 90-letnico rojstva glasbenega navdušenca in humanista, ki je po I. svetovni vojni prevzel vodstvo Lire, rešil pred okupatorjem uničenjem matrice za bogat notni arhiv in po osvojitvi uspel, da je Lira kljub nasprotovanju nadaljevala z delom!

Jubilant Samo Vremšak je uvrstil v spored tudi svojo skladbo »Zapel bi pesem žalostno« na besedilo Silvina Sardenka. Pesem je na koncertu doživela svojo praznjo. Prvi del koncerta je zaključila zahtevna in učinkovita pesem »Kam si šla, mladost ti moja«, ki jo je Janko Ravnik uglasbil na besedilo Cvetka Golarja.

V drugem delu koncerta so bile na sporedu priredbe ljudskih pesmi. Prvi dve pesmi je priredil dr. Anton Schwab; to sta bili

»Minila je hladna že zima« in »Oj, dekle, kaj s' tak' žalostno«. Emil Adamič je obdelal dva stara napeva iz zbirke goriškega zbiralca narodnega blaga Ivana Kokošarja »Vse rožice rumene« in »Od majolke«. Sledila je Adamičeva umetna pesem »Oženil se bom«, ki jo je skladatelj uglasbil na koroško ljudsko besedilo. Pesem iz Podravja »Ljuba si ti pomlad« so poslušalci spoznali v priredbi Vasilija Mirka. Pesmi »Kolednice« še vedno ohranjajo tradicijo žebljarske Kroke in jih je več priredil kroparski rojak Egi Gašperšič. Dve pesmi iz tega cikla: »Nocoj smo mi pr' šil' in »Preč je zdej to staro leto« so se prvič oglasile tudi v Kamniku. Dirigent Samo Vremšak je letošnji Lirin program zaokrožil z venčkom »Sedem veselih narodnih« žirovskega skladatelja Antona Jobsta. Sedem različnih napevov iz vseh koncev naše zemlje povezuje predvsem to, da so pač veseli!

Med koncertom je bila prisrčna slovesnost, posvečena jubileju Sama Vremšaka, ki ga bo na ta večer spominjala slika z motivom starega Kamnika in Malega gradu, ki jo je naslikal kamniški umetnik Bogdan Potnik.

Prav je, da omenimo tudi simpatičnega povezovalca Boštjana Napotnika, ki je vodil poslušalce z veznim besedilom Sama Vremšaka od pesmi do pesmi. Aplavz povezovalcu je bil priznanje tudi »recitatorski šoli« prof. Tine Romšakove.

Še nekaj informacij v zvezi z jubilejem Sama Vremšaka

V sredo, 23. maja, je v avli SENSARM nastopil Domžalski komorni mešani pevski zbor pod vodstvom Karla Leskovca. Kamničani so poslušali Ziljsko ohcet (Vascit pr' Zile). Ta ciklus 22 obrednih pesmi je odlično prereditel Samo Vremšak.

Kamničani so 8. junija poslušali orgelski recital kamniškega rojaka – orglarja Huberta Berganta, ki je na orglah Frančiškanske

cerkve izvajal skladbe Sama Vremšaka.

Izvedbo del Sama Vremšaka pripravlja tudi dirigent Tomaž Habe s Simfoničnim orkestrom Domžale-Kamnik in solisti. Sodelovala bo tudi Lira.

Še nekaj »drobtin« iz delovanja LIRE

Delegacija Lire se je v soboto, 12. maja udeležila slavnostnega koncerta ob 100-letnici Mešanega pevskega zbora ZVON v Šmartnem pri Litiji. Ob kamniški Liri in litijski Lipi je Zvon tretje najstarejše pesko društvo na Slovenskem. Vrh slovesnosti je bilo razvitje prapora pevskega zbora Zvon in pobratenje tega prapora s praporoma Lire in Lipe. V koncertnem katalogu je mnogo zanimivosti iz stoletnega življenja tega zbora. Zanimiv je tudi ponatis vabila na slavnost ob 20-letnici zbora, kjer v 4. točki programa piše:

Fran Gerbič: Rožmarin«, moški zbor z bariton samospelom (g. Janko Pohlin) poje I. slovensko pevsko društvo »Lira« Kamnik, pevovodja g. Fran Stele star. (Vsekakor zanimivo pričevanje staro 80 let!)

22. junija bo v Kamniku gostoval MePZ Petelin-Gallus iz Celovca pod vodstvom dirigenta prof. Jožeta Ropitza. Korošci bodo tako vrtili obisk Lirašem, ki so lani novembra gostovali v Domu glasbe v Celovcu.

Jeseni načrtujejo Liraši pod vodstvom prof. Sama Vremšaka dva koncerta sakralne glasbe. Program zborovskih skladb in samospelov ob spremljavi orgel, ki so ga Kamničani poslušali na Zalah, bo doživel ponovitvi v Grobljah in Šmartnem pri Litiji.

Isti izvajalci bodo pripravili poseben božični program za 28. decembra 1990 v farni cerkvi na Šutni. Liraši upajo, da bodo dve leti pred 110-letnico delovanja LIRE pomnožili vrste svojih poslušalcev!

To si želim tudi zapisovalec
JANEZ MAJČENOVIC

Razstava mladih likovnikov

Likovno društvo Kamnik, ki združuje tako odrasle ljubiteljske likovnike, kot otroke in mladostnike, vrsto let pa ga vodi mentorica Lojzka Kovač, je pripravilo v razstavišču Veronika razstavo svojih mlajših članov. Razstavljenih je lepo število likovnih izdelkov, ki zastopajo skoraj vse likovne zvrsti, katerih nosilec je papir, od risbe, prek različnih slikarskih postopkov do grafike (linorez). Mladi ustvarjalci so pokazali tudi nekaj svojih kiparskih izdelkov. Po svoji barvitosti in domiselnosti izstopajo (pustne) maske.

V likovni ponudbi mesta Kamnik oziroma ZKO in razstavišča Veronika, je takšna razstava tudi prijetna osvežitev, za mlade ustvarjalce pa delovna spodbuda in samopotrđitev.

Likovne kreacije otrok in mladostnikov se je še ne tako daleč v preteklosti obravnavalo in vrednotilo dokaj mačehovsko in

brez pravega razumevanja. Tudi ni zelo daleč čas, ko so tovrstni izdelki postali prvič predmet poglobljenih analiz psihološke, pedagoške, filozofske, predvsem pa umetnostno-zgodovinske vede. Danes pa ti izdelki že dobivajo svoje mesto tudi v »resni« likovni ponudbi in so deležni strokovnih analiz in obravnav. Tako so dobile otroške likovne kreacije enakovredna mesta v galerijah, opazimo pa jih lahko tudi v likovni opremi interiera prenekaterega »resnega« objekta. Še posebno so začeli ceniti otroške risarske, slikarske in kiparske izdelke v času prodora modernizmov v evropski umetnosti, v času priseganja na spontanost, neobremenjenost in podzavestno podstat likovne kreativnosti. Veliki švicarski slikar Paul Klee je celo nekoč dejal: »Velik del življenja in truda sem potreboval, da sem začel zopet slikati kot otrok!«

DUŠAN LIPOVEC

France Stele: Gora začetkov (Matterhorn)

Fotograf in oblikovalec, sicer samostojni delavec v kulturi, France Stele, z Gore pri Komeni, je pred kratkim izdal zanimivo fotografsko edicijo »Gora začetkov« s podnaslovom »Matterhorn«. Stele je svojevrstni fenomen med mladimi slovenskimi fotografi in publicisti, oziroma založniki, saj je to že njegova peta knjiga fotografij. Vse, razen prve (DZS) in zadnje, pričujoče (tiskarna Jože Moškrič kot založnik) je izdal v samozaložbi. Tako so izšle njegove avtorske knjige črno-bele fotografije: »Grintavci« 1983, »Triglav« 1987, »Nalivi svetlobe« 1988; prav tako pa je samozaložnik pred kratkim izdal knjige barvnih fotografij znane gornika, alpinista, ljubitelja gora in fotografa Jake Čopa »Kraljestvo Zlatorog«.

France Stele je v svoji fotografiji v najboljšem pomenu besede nadaljeval klasičnega koncepta v slovenski fotografiji. Uporablja predvsem črno-belo fotografsko tehniko, kar se lahko zdi v času prevlade barvne fotografije svojstven anahronizem. Vendar se da nekatere efekte in določena simbolna ter likovna sporočila doseči le v črno-belem. To Steletu brez dvoma uspeva, saj so njegove fotografije videnja neokrnjene narave gorskega sveta in alpskih vršacev osebne interpretacije in tehnično dovršene stvaritve.

Fotografije za knjigo »Gora začetkov« je avtor posnel pred trinaestimi leti (julija 1977) na območju Matterhorna (4478 m), katerega vrh je osvojil po švicarskem grebenu Hörnli. Posnetki gore so mnogo več kot le dokumentarni, saj predstavljajo Steleta kot večjega fotografa, ki suvereno obvlada svoj medij. Fotografije kažejo različne poglede na oblastno goro, gigantsko skulpturo, monumentalno stvaritev narave, ki se pne v nebo, veličastno lepa in grozljiva v svoji brezčasnosti. Steletove fotografije Matterhorna so nema govornica v črno-belem: borba beline snega, oblakov ter svetlob s črninami senc; pomirjajoče sivine neba in skalovja; pesem tišine; ples kozmičnih sil; hrepenenje po nedoseženem; obvladanje neobvladljivega!

V spremnem tekstu, ki je avtorjev izbor, so citirana besedila iz različnih virov in avtorjev od biblijskih citatov do fragmentov iz del evropskih klasikov literature. Navedimo morda moto Saint Loupa, ki naj tudi pospremi knjigo med bralce in gledalce:

»Da se opraviči vsa kri, ki so jo ljudje prelili na oltarju vrhov, je bilo treba, da se prične z Matterhornom.«

Knjigo je oblikoval avtor sam, založila in natisnila pa jo je tiskarna Jože Moškrič v Ljubljani.

DUŠAN LIPOVEC

Srečanje pesnikov in pisateljev Gorenjske

ZKO Slovenije, ZKO Gorenjske in ZKO Kamnik so 30. maja organizirale srečanje pesnikov in pisateljev Gorenjske v kamniški dvorani »Veronika«.

Izmed 43 udeležencev, ki so poslali svoje literarne prispevke, je bil najprej literarni večer izbranih avtorjev z Gorenjske; to so bili: Nekaj Drolec, A. Šušteršič, Jože Valenčič, Andrej Rifel-Fellan, Jure Zalokar, Katarina Suštar, Metka Tušar, Irena Peneš, Danica Aljančič in Iztok Čebašek (trije na literarnem večeru žal niso sodelovali, da bi sami prebrali del svojih literarnih poskusov v prozi in pesmi).

Nato je sledila okrogla miza za vse prijavljene avtorje in občane Kamnika, kjer sta svojo kritiko o delih avtorjev, predvsem izbranih, podali članici žirije iz Kamnika in kjer je svojo besedo dodala tudi gostja, Dragica Breskvar iz ZKO Slovenije in bolj podrobno razložila akcijo srečanja pesnikov in pisateljev v Sloveniji, ki je letos v vsej Sloveniji pritegnila kar 150 avtorjev. Avtorji so bili zaradi številčnosti izbrani po regijah, zaključila prireditelja pa bo čez kakih 14 dni v Idriji, kjer bo iz vsakega območnega srečanja sodelovalo po nekaj izbranih avtorjev.

Pogovor je bil osredotočen na objektivnost ocenjevanja prispevkov, saj so bila poslana pod šifro. A naključje je hotelo, da so bili izbrani bolj mladi srednješolci, predvsem s sodobno tematiko v svojih pesmih. Bil pa je tudi avtor srednje generacije, ki je s svojimi soneti posegel v klasično in ki mu je gost iz Jesenic Jensterle postavil vprašanje, zakaj si je za svoje pesmi izbral obliko soneta, ki je tako težka.

Avtor mu je odgovoril, da je ujet v obliko, vsebina pa ni tako važna, ne more iz življenja, kot tudi ne more iz oblike soneta. Sonete piše najraje. V pogovor so posegli tudi neizbrani avtorji, ki jih je zanimalo, kaj naj pri svojih delih popravijo, kje delajo napake, zakaj niso bile izbrane otroške pesmi, kakšen poudarek je imelo ljudsko pesništvo, nekaj pripomb je bilo tudi na prozo, ki menda ni

dosegla ravni nad objavljenimi prispevki v Anteni ali šolsko nalogo. Neka nadobudna mati se je ojunčila namesto svoje hčere, ki hodi v 6. razred osnovne šole in ni bila izbrana. Zanimala jo je raven njenih pesmi. Kritičarki, kot tudi Dragica Breskvar, so menile, da zaradi svoje mladosti ne more dosežati zrelosti ostalih avtorjev pesmi in da ni edina, ki bo morala še malo počakati na svojo uveljavitev.

Gosta sta bila iz ZKO Škofja Loka, ki je na tem področju precej aktivna, saj imajo svoj klub pesnikov in pisateljev, dela pa redno objavljajo v biltenu »Sejalec«, ki izide vsaj enkrat do dvakrat na leto. Povabili so tudi druge pisatelje in pesnike, da svoja dela objavljajo v glasilu »Sejalec«, ki naj jih pošiljajo na ZKO Škofja Loka, Grajska pot 13, za »Sejalec«. Možno je »Sejalec« tudi naročiti.

Padla je tudi kritika, da ZKO Kamnik ne dela preveč, saj nima kluba pisateljev in pesnikov, kot tudi ne izdaja redno glasila, a pokazalo se je, da so v zadnjem času izšle 3 pesniške zbirke: Aladin Lanc – »Šatulja utrinkov«, Aladin Lanc – »Cvetovi Košeni« in Nina Osredkar – »Odmevi«, ki so jih udeleženci dobili na srečanju zastonj.

V programu srečanja je bil tudi ogled starega dela mesta Kamnik, ki je zaradi dolžine razprave na okrogli mizi odpadel, bližala se je že noč. Po okrogli mizi je sledilo družabno srečanje pesnikov in pisateljev iz Gorenjske.

Vse kar je treba reči na koncu, da je treba pohvaliti ZKO Kamnik, ki je srečanje organiziralo, saj so taka srečanja predvsem redkost, če ni bilo to celo prvo srečanje v Kamniku. Vsi si jih želimo še več. Pa še skromna priporočila udeležencev srečanja, ki so se pritoževali, da morajo sami prebirati svoje prispevke – vsi pač ne znajo nastopati!

MOJKA KOSIRNIK

Pri kraju še ena pevška sezona

Ženki pevski zbor »SVOBODA« iz Griž je že dolgo obdobje organizator malega pevškega tabora »POJO NAJ LJUDJE«, ki je miniaturna največje pevške manifestacije na Slovenskem – pevškega TABORA v Šentvidu pri Stični. Pevke in pevci DKD SOLIDARNOST so redni obiskovalci v Grižah, zato ni slučaj, da so pevci Solidarnosti užitno pevsko sezono zaključili s skupnim koncertom z griškimi pevskimi. Za skupni nastop v Kamniku so se že dlje časa dogovarjali, vendar je do realizacije dogovorov prišlo šele prvo soboto letošnjega junija. »Kdor čaka, dočaka. Tako so kranjski Janezi dočakali štajerska dekleta, ki letos slavijo 40-letnico uspešnega delovanja«. S temi besedami je griške pevke nagovoril Janez Maleš in ob tem poudaril,

da moški zbor Solidarnosti s tem koncertom zaključuje pevsko sezono v kateri je zbor skupaj z društvom proslavil 70-letnico svojega delovanja, skupaj z griškimi pevskimi pa dal pečat dolgoletnemu sodelovanju.

Kljub skromni reklami so ljubitelji zborovskega petja napolnili dvorano nad kavarno »Veronika«. Koncert kot koncert, ni posebnega za tiste, ki jih ni bilo, za prisotne pa prijeten kulturni užitek ob poslušanju programa obeh zborov, ki sta predstavila izključno skladbe domačih skladateljev: Radovana Gobca, Gustava Ipravca, Jakoba Ježa, Janeza Močnika, Rista Savina, Pavla Kernjaka, Zorka Prelovca, Ubalda Vrabca, Petra Liparja, Oskarja Deva in Emila Adamiča z edino uvoženo izjemo Sergeja Jeroffa Dvanajst razbojnikov. Posebnost

kulturnega dogodka je bilo tudi dejstvo, da moški zbor vodi zborovodkinja Ivica ROPAS, ženski zbor pa zborovodja Milan LESJAK. Poslušalci so imeli priliko slišati ob veznem tekstu Toneta FTICARJA tudi nekaj verzov kamniških pesnikov.

Pevci Solidarnosti bodo zaključili pevsko sezono 1989/90 z udeležbo na malem pevskem taboru v Grižah in na Taboru pevskih zborov v Šentvidu pri Stični. Po dveh mesecih zaslužnega počitka bodo pričeli z novo pevsko sezono in novimi snovanji. Pravi, da v svoje vrste vabijo vse, ki imajo radi zborovsko petje in so pripravljeni žrtvovati nekaj ur prostega časa na teden za pevске vaje in družbo.

Želimo jim, da uspejo v svojih načrtih.

MAJ

Mednarodni exlibris v Mostah

Dan mladosti, 25. maj, je bil letos praznik za učence in kolektiv osnovne šole Komenda-Most, prav tako pa tudi za vse ljubitelje otroškega exlibrisa v domovini in tujini.

Osnovna šola Komenda-Most je že vrsto let organizator otroškega exlibrisa. Na letošnji razpis za mednarodni exlibris v revijah Pionir in Modra lasta se je odzvalo kar 106 šol z 2047 exlibrisi; ti so prispeli iz Sovjetske zveze, Češke, Slovaške, Poljske, Vzhodne Nemčije, Italije, Belgije in seveda iz slovenskih in jugoslovanskih šol. Prizadevni delavci osnovne šole so pripravili 25. maja razstavo izbranih exlibrisov, ki jih je izbrala strokovna žirija, v kateri so sodelovali: dr.

Helena Berce, ak. slikar Leon Koporc, Monika Žerovnik, nekdanja duša exlibrisa Stana Pibernik in dr. Rajko Pavlovec iz društva Exlibris Slovenije.

Proslave ob otvoritvi razstave se je v šolski telovadnici udeležilo precej obiskovalcev, med njimi tudi ugledni gostje in predstavniki nekaterih šol, ki so poslale exlibrise. Prepolna dvorana je dala slutiti, da je zanimanje za exlibrise precejšnje. Obiskovalci so bili navdušeni nad domiselno izbranim programom učencev osnovne šole, v katerem so prisotni lahko izvedeli vse o simbolu slovenstva – LIPI. V programu so sodelovali tudi učenci kamniške Glasbene šole.

Slavnostni govornik na prireditvi je bil delavec v zveznem sekretariatu za zunanje zadeve, Komendčan Jožef Cirar. V svojem nagovoru je poudaril pomen exlibrisa v povezavi knjige in grafike. »Exlibris torej povezuje knjigo in grafiko. Še več, ljubezen do obeh. Ljubezen do knjige je za razvoj civilizacije ena od osnovnih predpostavk. Z njo se gradi intelekt. Exlibris že pri najmlajših širi srčno kulturo. Dogodki otroštva, mladih let so tisti, ki oblikujejo osebnost. Vse življenje si boš grel roke ob ognju svoje mladosti, pravi naš pregovor.

Vredno je prav na tem mestu in ob tem času pohvaliti prizadevanja pedagogov, likovnih pedagogov, ki spodbujajo kreativnost

mladih ljudi in to pomagajo pokazati tudi v mednarodnem prostoru,« je dejal govornik in nadaljeval z besedami o mednarodnem pomenu takih in drugih kulturnih srečanj in zaključil z besedami: »Zahvalil bi se za čast, da je osnovna šola Komenda-Most to razstavo postavila v svoje prostore. Organizatorjem na čelu z gospo Marijo Močjo Maleš, Pionirskemu listu in društvu Exlibris Slovenije pa bi čestital in jih spodbudil še za naprej, za dobro nas in naših bodočih rodov vsega sveta.

Umetnost ne pozna meja. Razstava exlibrisov bo odprta v prostorih osnovne šole v Mostah mesec dni vsak delovnik in ob sobotah od 9. do 12. ure.

Škoda bi bilo izpustiti ponujeno priliko in si ne ogledati izdelkov prizadevnih učencev.

MAJ

Kulturni prireditvi v Domu upokoencev

Šolska dramska skupina srednje naravoslovne šole z imenom Zaklonišče 4 iz Kamnika nam je v režiji Mojce Poznanovič predstavila igrano »Beraška opera«. To zahtevno delo nemškega pesnika in dramatika Bertolda Brechta, prirejeno za kulturni praznik, so nam odigrali s pogumom in nam pripravili zanimiv večer. Vsebinsko je bila sproščena, popestrjena z glasbenimi in plesnimi vložki. Modrovanje in izrekovi ni manjkalo. Dogajanje je bilo v krogih ljudi iz beraškega poklica v Londonu. Vse nas je pritegnilo, da smo z zanimanjem vztrajali, kljub dolgi predstavi in se zaplavalom zanjo zahvalili.

Sledil je klavirski recital gojenk Glasbene šole Kamnik pod vodstvom prof. Martine Bohte. Voditeljica nas je pozdravila z Beethovnovim izrekom: »Z besedo podaja človek človeku svoje misli, z umetnostjo, z glasbo, pa ljudje drug drugemu predajajo svoja čustva. Glasba je višja odkritje od vsake modrosti in filozofije. Komur bo uspelo prodreti v njeno bistvo, bo prost bede, v kateri životarjajo navadni ljudje.«

Nastopilo je 8 učenk iz klavirskega oddelka šole, igrale so štiri-rično. To so bile Nina Resnik in Jana Verbič, Urša Drčar in Nataša Bider, sestre Nataša in Tanja Rebolj ter dvojčici Adela in Barbara Mušič.

Za uvod smo slišali Griegov Norveški ples. Tudi naslednja

skladbica, ki sta jo zaigrali Nina in Jana, je imela naslov Ples (J. B. Lully). Sledil je Slovanski ples (A. Dvořak, op. 73, št. 5 in 6), ki sta ga igrali sestre Rebolj. Izvajanje del W. A. Mozarta, ki je velika preizkušnja za vsakega mladega pianista, je bilo tudi na programu. Mozartovo sonato v b-duru, 1. in 2. stavek, sta zaigrala Nina in Jana, tretji stavek Urša in Nataša. S to skladbo so ta štiri dekleta dosegla na republičkem tekmovanju učencev in študentov glasbe v Titovem Velenju 3. in 2. nagrado. V prvo pomlad sta nas popeljali dvojčici Adela in Barbara s Pomladnim valčkom J. Kalana, Nataša in Tanja Rebolj sta ostali zvesti Dvořaku, odigrali sta Slovanski ples št. 6, Nina in Jana pa še moderno skladbico Mali jazz (Lueger).

Za slovo smo se zamislili ob besedah pesnika A. Medveda in recitaciji voditeljice:

Ali se je svet postaral,
ali moj obraz?
Ali svet je mene varal,
ali njega jaz?
A mene, mati, spremlja tvoj
poslednji rek,
da smrt je boljša, kot življenje
prazno
in pesem lepša kot njen daljni
jek.

Ob zvokih skladatelja F. Mendelssohna so se nastopajoče izvajale ob nas posloville.

MARIJA LAVRIČ

Večer plesa

Ples. Poznamo več vrst plesov: ljudske, umetne, družabne. Plesno šolo imamo tudi v Kamniku. Ker zelo rada plešem, sem se odločila, da se vpišem vanjo. Pod vodstvom tovarišice Mateje Juvan se učimo vseh vrst plesov: od latinskoameriških do jazz baleta. Obiskujem najstarejšo skupino, ki je najboljša, saj plešemo skupaj že celo leto. Dva tečaja nas je učil tudi Uroš Andić, sedaj nas uči samo Mateja. Vaje imamo ob sobotah od pol sedmih do osmih zvečer. Najprej se ogrevamo in nato plešemo. Lahko bi rekla, da kar garamo, vendar se tudi na-

predstavila. Vsi smo bili trdi od strahu. Koliko ljudi! Zaslišala se je glasba. Ljudje so začeli pleskati in nas spodbujati. Kakšno veselje! Ze je konec in s poklončkom smo odšli z odra. Nismo bili tako dobri kot Sandra in Grega,

vendar kljub vsemu odlični. Potem smo v jedilnici čakali do konca prireditve. Kaj vse vidiš, vam rečem. Polno oblek, ličil, kovčkov. Oh, nekaj važnega sem pozabila. Nastopale so plesne skupine Lokarda, Flash, Dino, Col, Urška, kotalkarji iz Domžal, kotalkarski par Vlasta in Uroš, kotalkarica Violeta Modrej, kotalkar Iztok Kuret, plesni par Tina in Uroš (Rock and roll), ter Sandra in Grega (latinskoameriški in standardni). Imeli smo tudi sponzorje.

Menim, da je prireditev popestrila dogajanje v Kamniku in da je lahko vsakomur žal, ki je zamudil prekrasne nastope. Ob tej priložnosti bi se rada zahvalila našim učiteljici Mateji Juvan za njeno delo z nami.

BOJANA KLEMENC, 7. d.
Novinarski krožek
O. Š. Frana Albrehta

Kraljestvo Zlatoroga

Ste že kdaj sedeli pred kočo na planini in uživali v miru, gledali cvetje opojnih vonjav in si ob tem želeli, da se ta oaza miru nikdar ne konča? Če ste to doživeli, potem veste, kako čudovite so planine. Vendar še niso vsi občudovali teh lepot; posebno otroci.

Gospod Jaka Čop je z zanimivim predavanjem popeljal četrtošolčke OŠ Frana Albrehta v svet gorskega cvetja, gorskih živali, predstavil je lepote Julijcev in Trente. Ob doživetem pripovedovanju so otroci pridno poslušali in si ob tem ogledovali diapozitive. Načudili so se slikam kozoroga, srnice, svizca, ježa in drugih živali, ki so fotografirane čisto od blizu. Posebno lepe so bile fotografije zahajajočega sonca in strele, ki udari v drevo. Učencem je dal tudi mnogo nasvetov in

opozoril: »Ne trgaj cvetja, hodi po gozdovih mirno, da boš veliko videl!« je zelo velikokrat ponovil. Med to pripovedovanje je gospod Čop vpletel tudi pripovedko o Zlatorogu. Dopolnil jo je s slikami iz Trentarskega muzeja; saj vsi poznate zgodbo o kozorogu z zlatimi rogovi. Pravzaprav so kar tri: mojstranska, trentarska in bohinjska. Po končanem predavanju mi je gospod Čop povedal, da je vse fotografiral sam in da je to predavanje predstavil že 51.000 učencem v Sloveniji. Bil je tudi v Italiji. Napisal je knjigo Kraljestvo Zlatoroga. Predavanje je bilo zelo zanimivo, ne samo za četrtošolčke, ampak tudi za starejše.

BOJANA KLEMENC,
nov. krožek,
OŠ Frana Albrehta

Partizanski marš 90

Tako kot že vrsto let nazaj se je tudi letos nekaj ekip iz Kamnika udeležilo partizanskega marša, prireditve v okviru manifestacije SVOBODNA LJUBLJANA, ki je vsako leto v začetku maja v Ljubljani.

Partizanskega marša se udeležujejo tričlanske ekipe, ki morajo preteči 28 kilometrov dolgo progo. Na tem tekmovanju se pomerijo atleti in rekreativci, vsem pa je cilj čim hitreje preteči progo.

Najbolje se je odrezala kombinirana ekipa Metalke, za katero sta tekmovala Kamničana Novak in Urh in je v generalni razvrstitvi zasedla 4. mesto, kar je res lep rezultat.

Presenetljivo dobro pa se je uvrstila ekipa ZLATARSTVA BANIČ, za katero so tekli Kemperle, Kveder in Veršnik, zasedli pa so 9. mesto v generalni razvrstitvi in 8. mesto v kategoriji.

V isti kategoriji se je na 21. mesto uvrstila ekipa KAVARNA VERONIKA — ZSMS LIBERALNA STRANKA, za katero so tekmovali Lanišek, Vrhovnik in Orehek.

Brez zastopstva pa nismo bili tudi v kategoriji veteranov, kjer se je ekipa JAKA BAR v sestavi Skamen, Povše in Kemperl uvrstila na 9. mesto.

Prejšnja leta so kamniške ekipe na tem tekmovanju tekmoval pod okriljem športnih klubov, sedaj pa si vsaka ekipa poskuša najti sponzorja, ki prispeva ekipi opremo in pokrije stroške, kot so prijavina in podobno. Na tem mestu bi se rad zahvalil pokroviteljem ekip, ki so s svojim pokroviteljstvom poleg vsega omogočili tudi boljše tekmovalne rezultate, kar si želi vsak tekmovalec.

— do —

Sedemintrideseta generacija maturantov

Po štirih letih pridnega dela je tudi 37. generacija kamniških maturantov, zdajšnjih naravoslovcev, zapela svoj Gaudeamus.

Težko pričakovani dan je bil 16. maja, ko smo se v ljubljanski Festivalni dvorani poslovili od šole, učiteljev in od vseh lepih uric, ki smo jih preživeli skupaj. »Festivalna dvorana?« se boste vprašali. Da. Dolgo časa smo pri nas, v Kamniku, iskali primeren prostor. Nazadnje smo ugotovili, da nam tako, kot našim predhodnim generacijam, ostane le še hala Komunalnega podjetja Kamnik. Najemina hale za en večer pa je za naše dijaške žepe previsoka. Zato smo se odločili, da

bomo naš maturantski ples raje priredili v Festivalni dvorani za borih 130 din na osebo. Res je, da je dvorana v Ljubljani, in da se je tja potrudilo priti le 9 naših profesorjev, vendar smo bili nad prijaznostjo in prizadevnostjo naših prirediteljev zelo presenečeni. Poleg lično okrašene dvorane so poskrbeli tudi za orkester, hrano in prav vse, kar spada k taki prireditvi. Vseskozi je program povezoval Sašo HRIBAR, ki je s svojim humorjem dal prireditvi poseben čar. Sami pa smo večer popestrili z zabavnim programom in bogatim srečolovom. Zato bi se radi zahvalili vse, ki so kakorkoli prispevali k temu, da

je naša prireditev tako slovesno izvenela.

Posebna zahvala gre našima razredničarkama Mariji MRAK in Marjeti MOZETIČ za ves trud in za vse koristne napotke, ki sta nam jih dali.

Zahvaljujemo pa se tudi Festivalni dvorani, plesni šoli LIFE, fotokopirnici FORMAT za vse usluge v celem šolskem letu ter vsem, ki so prispevali darila za srečolov. To so bili: SVILANIT, TITAN, ETA, STOL, KIK, HELIOS, TOSAMA, UNIVERZALE, TOKO, KEMIS, INDUPLATI, LESNINA INŽENIRING, VELANA, RADENSKA, UNION, SEMESADIKE, LONČARSKO PODJETJE KOMENDA, KNJIGARNA — KOČNA, BIOTEHNIŠKA FAKULTETA (VTOZD ŽIVNOREJA), DIKEM RIBNICA, Frizerstvo Štrajhar Kamnik, Frizerstvo Antonija ŠTRUKELJ Kamnik, Frizerski salon ŽAGAR Kamnik, Frizerstvo IRENA Kamnik, Čevljarstvo JANKOVSKI, Zlatarstvo BANIČ Kamnik, Zlatarstvo BURNIK Kamnik, MERY Kamnik, Turistična agencija ARTHUR Kam-

nik, Pizzeria GORENJC Kamnik, Galerija BALANTIČ Kamnik, boutique PRIMA Kamnik, NAJ-NAJ Domžale, DONNA Domžale, HIPEC Domžale, MOBO Domžale, LETVICA — okvirjanje slik Kamnik, LB Kamnik, KOMPAS HERTZ, trgovino TOPSI in NAKUP, copatarstvo TAJČ Kamnik, papirna galanterija JAGODA Kamnik, trgovina PORENTA Kamnik, izdelovanje ortopedskih cokel BELE Mengeš, BRIGITA MARKET Mengeš, prodaja tekstilnih izdelkov HANI Mengeš, cvetličarna KOROŠEC Komenda, gostilna AMBROŽ Komenda, pekarna HROVAT Komenda, SCT — TOZD INŽENIRING Ljubljana, trgovina DISKONT Križ, SREČO in SLAVKA KRMAVNER Komenda, usnjarski izdelki PAVLI Domžale, trgovina LIPA Domžale, kozmetika MOGOTA Domžale in MOLJ Domžale.

Pri OPTIKI KUKOVIČ in turistični agenciji VERONIKA pa nismo imeli sreče, saj so nas postavili na cesto praznih rok.

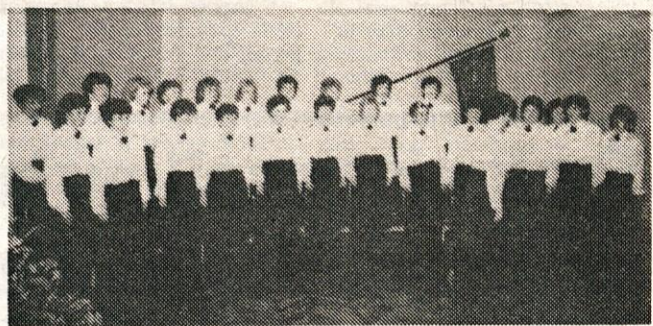
Vseeno tudi njim hvala!

4. a in 4. b SENSRM KAMNIK

Kdor poje zlo ne misli

To velja tudi za pevke Ženskega pevskega zbora DKD Solidarnost Kamnik, ki so pred prvo-majskimi prazniki s plakati vabile ljubitelja petja na svoj koncert. Da bi večer pred prazniki še bolj

ne pevke in zborovodkinje se dobro zavedajo, da je ubrano petje in dobro izbran program edini porok za priljubljenost med poslušalci. Na tako lep večer je bil še posebej ponosen kamniški

Ženski pevski zbor DKD Solidarnost Kamnik.

pestro izzvenel, so v goste povabile pevce moškega pevskega zbora KD Janez Čebulj iz Komende. V dvorani nad kavarno Veronika so ta večer poslušalci prisluhnili najprej gostom, ki letos praznujejo 10-letnico delovanja. Njihov zborovodja je vseskozi Baldomir Kremžar. Organizirajo koncerte in zabavne prireditve v domačem kraju; vse pogostejše pa nastopajo na kamniškem koncertnem odru.

V drugem delu koncerta so pesem prevzele domačinke. Pod novim strokovnim vodstvom

skladatelj in zborovodja Viktor Mihelčič, saj je prav on v preteklosti ženski zbor Solidarnost pripeljal do zavidljive umetniške ravni.

Skupni koncert sta zaključila oba zbora s pesmijo TRI-GLAVU.

Še nekaj besed o nastopih ženskega pevskega zbora. Zbor redno sodeluje na občinski Reviji pevskih zborov, prireja koncerte — v sodelovanju z drugimi zbori kamniške občine, sodeluje na Taboru pevskih zborov v Sentvidu pri Stični, na Malem taboru v Grižah ter na priložnostnih na-

Moški pevski zbor KD Janez Čebulj iz Komende.

prof. Olge Stele je zbor izredno občuten, sproščeno in ubrano zapel devet pesmi. Poslušalci so pevke, predvsem pa zborovodkinjo, nagradili s ploskanjem, po koncertu pa jih obsuli s pohvalami in čestitkami, da ta zbor zopet dobiva na kvaliteto. Ljudi to zanima, ker je to edini ženski pevski zbor v občini Kamnik. Prizadev-

stopih: tako so 9. junija nastopile na malem pevskem taboru v Grižah, 23. junija bodo pele v Suhadolah na Pibernikovi domačiji in 24. junija na pevskem taboru v Sentvidu pri Stični. Prireditve ob 15-letnici delovanja bodo zaključile jeseni s samostojnim koncertom.

VERA MEJAČ

ZASEBNA AVTOŠOLA »MIKANEC«

išče v centru Kamnika poslovni prostor za pisarno
(okrog 10 kv. m.). Telefon 721-947.

Otroštvo in mladost brez tobaka

TAKŠNA TRAVA JE TOBAK, DA ZBOLI ŠE TAK SILAK.
(J. Ray, Angleški pregovori)

Rastlina tobak, odkrita takrat kot Amerika, ni čudežno zdravilo, kot so v začetku mislili, ampak veliko zlo 20. stoletja. Kot da tobak sam, ki vsebuje živčni strup nikotin, ni dovolj strupen, je človeštvo izdelalo cigareto, ki s svojim izgorevanjem še dodatno škodljivo vpliva na človeka, predvsem na njegova pljuča. V cigaretinem dimu je tisoč kemijskih spojin, med katerimi so najbolj škodljive nikotin, katran in ogljikov monoksid.

Nikotin škodljivo vpliva na srce in žile, draži sluznico želodca in dvanajstnika, slabi vid, hromi funkcijo spolnih žlez, povzroča izgubo teka, pospešuje staranje. Ali je vredno samo zaradi sprostitve in užitka, ki naj bi ga nikotin prinašal, postaviti na kocko svoje zdravje in življenje?

Katran poškoduje predvsem pljuča. V desetih letih se na sluznico dihal pri kadilcih desetih cigaret na dan prilepi 1 kg katrana. Na srečo imajo dihalna sposobnost odstranjevanja tujkov, ki pa se pri kadilcu z leti kajenja manjša, zato kadilci kajljajo, zato se ne morejo izogniti kroničnemu bronhitisu. Koncentracija trdih delcev v cigaretinem dimu je okrog 100 milijonkrat večja, kot je bila v najhujši znani katastrofi onesnaženja zraka v Londonu leta 1952. Ne gre prezreti tudi dejstva, da je 90 odstotkov vseh obolelih za pljučnim rakom kadilcev. Najnovejše raziskave v Franciji so ponovno potrdile,

da je kajenje glavni vzrok za nastanek pljučnega raka.

Ogljikov monoksid, plin brez barve in vonja, preprečuje normalno oskrbo človeških organov s kisikom – pomaga torej, da v nikotinsko okvarjenih žilah prej pride do srčnega infarkta, možganske kapi.

Vsa ta dejstva o škodljivosti kajenja kadilcev ne prizadenejo, ker so gluhi za vsak pogovor o kajenju, ker nečejo slišati o posledicah kajenja. Kajenje je vendar njihova zasebna stvar in tudi posledice bodo nosili sami. Naj se drugi ne menijo za njihovo zdravje. Tako mišljenje kadilcev je brez osnove. Že 16 let je zapisano v naši ustavi, da je vsak dolžan čuvati svoje zdravje in nihče nima pravice ogroziti zdravje drugega. Te dolžnosti do zdravja se kadilci ne zavedajo ali nočejo zavedati, lastijo pa si pravico do zdravljenja, ko cigareta načne njihovo zdravje. Družba jim do neke mere res lahko vrne zdravje, vendar za ceno visokih stroškov, ki jih ne bi bilo treba: zdravljenje in zdravila, odsotnost z dela, invalidske upokojitve. Kadilci družbo veliko stanejo, denarja za družbene dejavnosti pa je čedalje manj.

Nimam namena spreobračati kadilcev, ker je kajenje zasvojenost, ker je odvajanje od kajenja težka stvar. Spomnila pa bi rada le na tiste, ki so ob kadilcih prisiljeni kaditi, predvsem na naše otroke, našo mladino. Pravimo, da so otroci naše največje bogastvo in naša bodočnost. Kakšno bodočnost pa lahko pričakujemo, če denarja za družbene dejavnosti pa je čedalje manj.

Ob svetovnem dnevu zdravja

Letošnji svetovni dan zdravja je bil posvečen ekologiji. Generalni sekretar Svetovne zdravstvene organizacije Hiroshi Nakajima je zanj izbral geslo »Naš planet–naše zdravje«.

Krilatica se zdi nekam obrabljena, saj je današnja ekološka osveščenost ljudi vendarle precej višja, kot je bila, denimo, še pred desetimi leti. S stanjem, kakršno je, pa vendarle ne moremo biti zadovoljni, dokler ekološka zavest ne bo prodrla do vsakega posameznika, dokler ne bo postala del njegove zavesti.

Človek – Homo sapiens se je kot vsejeden z vrha prehranske piramide, iz nekdanjega nabiralca in lovca, s svojim intelektom in željo po lagodnosti, postopoma zaprl v varno okolje vasi in mest in se do danes uspel spremeniti v Homo sedens – sedečega človeka. Hrane mu ni treba iskati, pred vremenskimi nepravilnostmi ga varujejo hiše, ne boji se več, da bi ga kdo požrl, za premikanje skorajda ne rabi več nog, saj ima avto. S tehniko, ki mu zvesto služi, postopoma spremeni tudi naravo, svoje zatajeno okolje.

Ljudje smo pozabili, da smo pravzaprav potomci celice, ki je nastala v pramorju, odvisna od svojega okolja. Narava je izbirala med bitji, ki so nastajala, in izbrala najuspešnejše, do danes najbolj prilagojene vrste. Zemeljani pozabljamo, da smo se na spremembe v okolju prilagajali postopno, skozi tisočletja. Pozabljamo, da smo kot del ekosistema od njega soodvisni, pa naj se še tako zagradimo v urbana naselja. Človek je resda najbolj prilagodljivo bitje, saj lahko biva na osemstisočakah in kilometre pod morsko gladino, v velosluju in v bližini zemeljskega osrčja, na arktičnem ledu in v sopari tropskega gozda. Praviloma kratkotrajno bivanje v teh izjemnih pogojih pa tudi udobno življenje v mestih omogoča tehnika. Taista tehnika, s katero smo posegli v naravno ravnotežje: posekali širjave amazonskega gozda, prelili hektare morske površine z nafto, v površinske vode sprali kemikalije, ki jih doslej tam ni bilo, v zrak spustili strupene pline, hrano »obogatili« s snovmi, ki jih ne znamo uporabiti niti razgraditi...

Teh sprememb je enostavno preveč, da bi se ljudje, pa tudi

potrpežljiva mati narava, nanje privadili.

Morda se bo ljudem v nadaljnjih tisočletjih na tako okolje celo uspelo prilagoditi, vendar za ceno številnih umrlih človeških osebkov, ki jim to pač ne bo uspelo. Zatrli jih bodo že v maternici ali pa bodo sredi ustvarjalnega življenja umrli zaradi raka in degenerativnih bolezni.

Človekovi posegi so kot bumerang avstralskih domorodcev, s to razliko, da se ta vrne kmalu potem, ko ga lovec zaluča, vpliv spremenjenega okolja pa nas prizadene nepripravljeni, dostikrat po desetletjih, tedaj ko postane povezava med vzrokom in posledico že zabrisana.

Poglejmo na primer azbest: mineralno vlakno, tako uporabno, povsod, kjer je potrebna dobra izolacija pred plamenom in toploto, je dolgo časa veljala za nenevarno. Znašlo se je ne le v specialni opremi, marveč tudi v gradbeništvu, zavornih oblogah, celo v plastičnih masah. Danes vemo, da azbest povzroča zabrazgotinjenje pljuč pri delavcih, ki so mu bili pri delu izpostavljeni tudi več kot deset let po ekspoziciji. Pri ljudeh pa, ki so mu bili izpostavljeni le za kratek čas, pa čeravno doza ni bila velika, lahko povzroči zločesti tumor-mezoteliom pljučne ovojnice in druga rakasta obolenja.

Azbest se zato danes iz najbolj splošne in razširjene porabe umika v dobro nadzorovane tovarniške hale in laboratorije za izdelavo opreme, kjer je azbest še vedno nenadomestljiv. Nasploh veja, da za snovi in energije, ki vplivajo na dedno snov (povzročajo raka in dedne okvare na potomcih), za razliko od snovi z zgolj strupenim učinkom, ne obstoja povsem varna doza ali koncentracija. Bolezen se lahko razvije tudi po najmanjši izpostavljenosti, seveda pa je tedaj verjetnost, da se bo razvila, zelo majhna.

Treba je sicer priznati, da ima naše telo dobre obrambne mehanizme, ki bodisi popravljajo poškodovano dedno snov ali pa že spremenjene npr. rakaste celice uničijo. Rak se pravzaprav razvija, ko ta obramba zataji. Prben je torej neugodni splet nagnjenosti, trenutnega stanja organizma in vpliva okolja, da se no ravnotežje, ki

v maminem telesu in se je rodil predčasno z manjšo porodno težo in zmanjšano odpornostjo? Mali otrok staršev kadilcev je v zaprtem stanovanju ali v avtu prisiljen kaditi in to ne malo. Medtem ko kadilec pokadi dve škatli cigaret, nekadilec ob njem pokadi tri cigarete. Če v avtu kadi en sam človek, je koncentracija ogljikovega monoksida večja kot na cestah sredi Tokia in New Yorka. Razne študije so pokazale, da so otroci staršev kadilcev bolj dovzetni za pljučne bolezni, kot otroci nekadilcev. Zato se ne čudimo, če je naš malček pogosto bolan.

Ko otrok malo zraste, pa se neposrednemu vplivu kajenja pridruži še posredni – slab vzgled. »Besede mičejo, zgledi vlečejo« pravi pregovor. Prve izkušnje o svetu okrog sebe otrok pridobi v družini in na podlagi teh oblikuje stališča in vedenjske vzorce, ki ga potem vodijo v življenje. V družinah staršev kadilcev se otroku zdi kajenje nekaj normalnega, zato ima več možnosti, da poseže po cigareti, kot otrok iz nekadilske družine.

Mladi večinoma začenjajo kaditi v občutljivih letih odrasčanja, to je okrog trinajstega leta, nekateri tudi že dosti prej. V poseganje po cigareti jih vodi poleg radovednosti predvsem želja po odraslosti, po uveljavljanju v družbi. V kajenju iščejo nadomestilo za sprejetost, razumevanje in ljubezen, ki jih v družini pogrešajo. Posledica sodobnega načina življenja je namreč prezaposlenost in odsotnost staršev

z doma, otroci so prepuščeni sami sebi. Ni časa za pogovor, člani družine so si odtujeni. Če živi ta otrok oziroma mladostnik v okolju naklonjenem kajenju, je res čudno, če ne poseže po cigareti. Zaradi usodne prve pokajene cigarete pa mlad človek lahko postane kadilec za celo življenje, če to pozneje hoče ali ne.

Ugotovili so, da po dvajsetih do štiridesetih letih kajenja 10 cigaret na dan vsak osmi kadilec umre za pljučnim rakom, medtem ko med nekadilci le vsak dvestosedemdeseti. Mladostnik pri trinajstih letih s cigareto v ustih verjetno nikdar ne pomisli, da bo imel že po tridesetem letu, ko bo na višku življenjskih moči in ustvarjalnosti, veliko možnost, da zbolí in umre za rakom. Zato nasvet vsem mladim: Če že morate začeti kaditi, začnite čim pozneje!

Naloga nas vseh pa je, da motiviramo mlade in zdrav način življenja, športno in kulturno udejstvovanje in ostale konstruktivne načine sprostitve in uveljavljanja. To pa nam bo uspelo le, če bomo spremenili miselnost o kajenju. Javno mnenje visoko razvitih držav ni več naklonjeno kajenju. Moderno je biti zdrav, svež, poln moči in se ukvarjati s športom. Kdaj bomo tudi pri nas dosegli ta miselni nivo zdravega načina življenja brez cigarete in drugih opojev? Kolikor smo še daleč od tega, tako daleč smo tudi od »združene Evrope«!

v.m.s. CERAR MILENA
ENOTA ZA ZDRAVSTVENO
VZGOJO ZD KAMNIK

cev zahtevati spremembo tehnologije in ustrezno zaščito.

Delovno in bivalno okolje naj bi z meritvami spremljale za to pooblaščenec institucije. Le objektivno obveščeni lahko aktivno sodelujemo pri spreminjanju svojega okolja.

Zgradimo kolesarske steze in se, če je le mogoče, prevažajmo s kolesom ali javnim prevoznim sredstvom.

Tudi hrup onesnažuje naše okolje – kdor ljubi hrupno glasbo, naj se vsaj dobro zvočno izolira.

Očistimo svoja mesta, nasadimo čim več dreves.

Odpadke sortirajmo, še uporabne naj ponovno porabi industrija; druge, zlasti nevarne, naj se deponira na dobro zavarovana odlagališča.

Varčujmo z energijo in pitno vodo.

V naravi ne kurimo ognja kjerkoli, prineseno embalažo pa odnesimo s seboj.

Otroke vzgajajmo k higijenski načinu življenja in tako, da bodo znali živeti z naravo in jo spoštovati.

Ob srečanju z novo snovjo ali oblike snovi bodimo previdni.

Dvajset let društva invalidov

Kamniško društvo invalidov v tem letu praznuje 20-letnico svojega aktivnega delovanja. Ustanovna skupščina je bila 14. marca 1970. Takrat je bilo ustanovljeno medobčinsko društvo invalidov Kamnik-Domžale. V taki sestavi je delovalo do leta 1975. Samostojno Društvo invalidov Kamnik je bilo ustanovljeno 7. 12. 1975.

V delovanju društva invalidov 20 let veliko pomeni. Začeti je bilo treba iz nič, vsak začetek je pač težak. Le katero pero bi lahko opisalo ljudi, ki so se v vseh teh letih nesebično žrtvovali za sočloveka-invalida. Kdo lahko opiše vse, kar je bilo storjenega, da bi bilo življenje invalidov lažje, da bi tako bolje prenašali težave. Nešteto je bilo akcij, prireditve, izletov – vse to z namenom, da bi invalidi vsaj za kak dan pozabili na svoje težave. Pri vsem tem pa nismo nikoli pozabili na tiste, ki se ne morejo udeleževati srečanj in izletov, ker so priklenjeni bodisi na posteljo ali na voziček. Vsako leto jih obiščemo in jim tako damo vedeti, da jih nismo pozabili. Topel stisk rok in potočene solze so plačilo za naše delo. Tudi drugih članov ne pozabimo. Skromna pomoč za nabavo ozimnice, obisk ob novem letu so tudi ena od naših dejavnosti. Kdo bi lahko naštel vse ure, ki so jih člani izvršnega in nadzornega odbora presedeli na sejah, na katerih so reševali invalidsko problematiko. Vsem tem, posebej pa še predsednikom, ki so v teh letih vodili društvo in mu dali vsak po svoje pečat v delu izrekamo iskreno zahvalo. Ob tej priliki se zahvaljujemo tudi delovnim organizacijam, krajevnim skupnostim, drugim organizacijam in posameznikom, ki so nam kakorkoli pomagali, da smo lažje uresničevali zastavljene naloge.

Proslava, združena s kulturnim programom, je bila v soboto, 26. maja, v Svilanitovi menzi. Najprej je vse prisotne pozdravil

predsednik društva invalidov Kamnik, Anton Osenar. Posebej toplo je pozdravil številne goste, ki so prišli od blizu in daleč, med njimi je bil tudi predsednik občinske skupščine, Maks Lavrinc. Sledila je Zdravljica – nova slovenska himna. Nato je predsednik društva v slavnostnem govoru orisal 20-letno delovanje društva. V kulturnem programu so nastopili pevci Solidarnosti in za svoj lep program poželi navdušen aplavz. Sledil je nastop gojencev Zavoda za usposabljanje invalidne mladine Kamnik z recitacijami. Program so nadaljevali naši stari znanci – Folklorna skupina Kamniška Bistrica. Z lepim nastopom so razveselili vse prisotne. Predsednik društva je nato podelil 5 zlatih, 12 srebrnih, 3 bronaste znake društva in 4 pisna priznanja za dolgoletno in požrtvovalno delo v društvu.

Sledila je prosta zabava s postrežbo. Udeleženci so se zabavali ob zvokih ansambla »Nagelj«. Med zabavo je bil bogat srečelov.

S prijetnimi občutki smo se poslovljali, ko smo zapuščali gostoljubno tovarno Svilanit. Vodstvu tovarne izrekamo res iskreno zahvalo za pokroviteljstvo nad našo prireditvijo in sploh omogočili so nam, da smo dostojno proslavili 20-letnico našega delovanja.

Zahvala pa naj velja tudi našemu drugemu pokrovitelju – tovarni Titan, ki nas je tudi finančno podprla in nam tudi sicer vedno stoji ob strani, nadalje tovarni Mercator-ETA za finančno pomoč. Zahvala tudi Kočni in posameznikom, ki ste prispevali bogate dobiteke za srečelov, da smo lahko finančno pokrili to prireditev. Posebej hvala vsem sodelujočim v kulturnem programu, tudi ansamblu »Nagelj« za brezplačno popestritev našega jubileja.

Vsem še enkrat iskrena zahvala!

ANTON OSENAAR

Pogovor z nečakinjo Frana Albrehta

Člani novinarskega krožka smo ob 100-letnici rojstva Frana Albrehta obiskali njegovo nečakinjo Majdo Perčič. Ker se naša šola imenuje po njem, smo hoteli izvedeti kaj več o njegovem življenju.

Rodil se je v Kamniku leta 1889, tu je tudi preživel otroštvo. Po poroki, leta 1919, se je preselil v Ljubljano.

– Ali se je pogosto vračal v Kamnik?

Ja, posebno po vojni je pogosto prihajal. Prvih prihodov se ne spominjam, ker sem bila premajhna. Prihajal je z vlakom. le

– Ali je prihajal sam?

Ne, nikoli ni prišel sam. Če ni pripeljal žene, je prišel s svojimi literarnimi prijatelji. Ko so bili pri nas, so si pripovedovali zgodbe, Župančič pa si je včasih izmislil kakšno pesem. Šli so tudi v gostilno, k prijateljem. Kdaj pa kdaj so imeli tudi literarni večer v sedanji kino dvorani, ki je bila ob takih prilikah vedno polna. Pred vojno, ko je bil še mlad, je hodil v hribe.

– Je ob obiskih napisal kakšno pesem ali prevajal knjige?

Ustvarjal je v Ljubljani, v Kamniku je prihajal le na oddih.

Ob 15-letnici Doma upokojencev

Letos praznuje Društvo upokojencev Kamnik svojo 40. obletnico aktivnega dela. V teh dneh se končujejo prireditve v počastitev tega pomembnega jubileja. Prav v tem času pa praznujemo še eno obletnico, 15. obletnico obstoja in delovanja Doma upokojencev Kamnik.

Zamisel in pobuda za izgradnjo doma je prišla prav s strani Društva upokojencev Kamnik, ki si je pri načrtovanju svojega dela pred več kot dvajsetimi leti zadalo nalogo, da je treba zagotoviti ustrezne življenjske pogoje tudi tistim upokojencem, ki zaradi osamljenosti ne želijo živeti sami, ali pa so zaradi starosti in bolezni za samostojno življenje nesposobni. Takratnim zagnanim članom društva je to uspelo, saj so s svojo odločno akcijo in podporo pristojnih v občini Kamnik uspeli zgraditi Dom upokojencev.

Dom je bil postavljen v idiličen severozahodni del Mekinj, od koder je na eni strani čudovit pogled na kamniške planine in na drugi strani na vasico Nevlje. Poseben čar in intimnost daje okolijski doma tudi potok Nevljica, ki teče vzdolj doma. Dom stoji torej v mirnem in privlačnem okolju, pa kljub temu v neposredni bližini središča mesta Kamnik,

rov prilagodili sodobnemu razvoju domskega varstva starejših občanov. Sredstva naj bi se zagotovila iz stanovanjskega prispevka upokojencev.

Svet Doma je pobudo sprejel ter takoj pristopil k izdelavi idejnega načrta in pridobitvi soglasja občinske skupnosti socialnega skrbstva kot ustanoviteljice Doma. Konec leta 1981 je skupščina skupnosti socialnega skrbstva dala soglasje za gradnjo prizidkov in adaptacijo Doma v naslednjem obsegu:

- povečanje zmogljivosti za 76 postelj
- povečanje jedilnice z delno rekonstrukcijo kuhinje
- pridobitev ustreznih prostorov za fizikalno terapijo in delovno terapijo
- povečanje oziroma dograditev ambulantnih prostorov
- povečanje in posodobitev pralnice
- dograditev ustreznih skladišnih prostorov
- izgradnja zaklonišča

Zastavljeni investicijski program je bil zasnovan na ekonomski upravičenosti, vendar ga ni bilo mogoče izvesti v eni fazi, saj zato ni bilo dovolj denarja, na drugi strani pa vseh del hkrati ni bilo mogoče izvajati, saj je bilo treba ob investicijskih delih zago-

mi, rekonstrukcijami in nabavo nove sodobne opreme nismo pridobili le posteljnih zmogljivosti, pač pa smo izboljšali splošni standard, ki omogoča boljše življenjske in delovne pogoje.

Sedanje površine Doma znašajo 7.334 m² in nudijo dom 220 stanovalcem.

Dejavnost domskega varstva oziroma vsebina dela se je od prvih začetkov pa do danes zelo spremenila. Od leta 1975, ko so se vselili prvi stanovalci, ki so bili v relativno dobri fizični in psihični kondiciji pa do danes, se je populacija zelo poslabšala. Medtem, ko smo v začetku opravljali predvsem osnovno dejavnost

zori, različnimi navadami in značajmi, z različnimi bolezenskimi stanji je treba aktivno vključiti v novo življenjsko okolje, v okviru ene velike družine. To pa je mogoče doseči le s poglobljenim strokovnim delom različnih strokovnih delavcev.

Nadaljnja naloga kolektiva Doma upokojencev bo predvsem slediti začrtanemu razvoju skrbi za starejše ljudi. To pa pomeni še več strokovnega dela, uvajanje novih oblik dejavnosti s sodobnejšimi metodami ohranjanja fizične in psihične sposobnosti. Posebno pozornost je treba posvetiti tistim stanovalcem, ki so zaradi bolezni priklenjeni na in-

Na praznični slovesnosti so podelili priznanja jubilarom, ki so oskrbovalci v domu 15, 10 ali 5 let. Kar 5 jih je torej v domu že od njegove otvoritve, 2 sta praznovala deseti jubilej in 21 peti jubilej. (Foto: V. Mejač)

z nastanitvijo, prehrano in osnovno zdravstveno nego, se sedaj ukvarjamo predvsem z rehabilitacijsko negovalnimi storitvami. To nam pove tudi podatek, da je od skupnega števila oskrbovalcev le še približno 25 odstotkov takšnih, ki ne potrebujejo intenzivnejšega varstva in pomoči pri opravljanju osnovnih življenjskih funkcij. Vsebinska dela se torej nenehno prilagaja in sledi novim, zahtevnejšim potrebam stanovalcev.

V preteklem obdobju smo naša prizadevanja poleg intenzivnih investicijskih vlaganj usmerjali predvsem v kakovost dela. Bogatili smo kadrovske sestave delavcev ter izpopolnjevali in prilagajali organizacijo dela.

Praznovanje obletnice je priložnost, da ocenimo, ali smo poleg pridobitve ustreznih sodobnih prostorov in opreme tudi strokovno in vsebinsko storili dovolj za zadovoljno, srečno in polno življenje naših stanovalcev. Zavedati se moramo, kaj pomeni starejšemu človeku odhod v dom. Vedeti je treba, da je takšna odločitev zelo težka. Zapustiti mora sorodnike, prijatelje, znanke, spremeniti življenjsko okolje in navade. Starejši ljudje se večinoma ne odločajo za odhod v dom sami. Največkrat je zato vzrok njihovo zdravje.

Izhajajoč iz tega, pa vloga Doma nikakor ni lahka. Starejši ljudje z različnimi potrebami na-

validski voziček, ali pa so jih življenjske moči že toliko zapustile, da so omejeni v svojem gibanju, imajo pa še vedno željo in potrebo po zaposlitvi oziroma delu. Vsekakor je pomembno, da človek tudi v jeseni svojega življenja za tisto, kar še zmore, ustvari ali naredi, dobi potrditev samega sebe, občutek pomembnosti in koristnosti, s čimer se odvrta bolehnost in bolezen in le tako bo življenje v Domu podobno tistemu doma.

Zelo pomemben dejavnik, ki vpliva na počutje stanovalcev, so tudi medčloveški odnosi tako med stanovalci samimi, kakor tudi med stanovalci in osebjem, zato so naši naporji usmerjeni v to, da bi bili le-ti čim bolj iskreni in prijeteljski.

Vse začrtano bo mogoče doseči z zaposlovanjem strokovnih delavcev, s prizadevanji in sodelovanjem vseh stanovalcev in njihovih svojcev. Iskreno upamo, da bomo na tem področju že jutri napravili korak dalje.

DIREKTORICA
Marta ŽERKO

Tovarna tekstilij za notranjo opremo
»IDEJA« Kamnik,
Ljubljanska c. 6

AKCIJSKA PRODAJA

laga iz opuščene kolekcije in ostankov po nižjih cenah.

Prostori v prostorih tovarne v Kamniku, Ljubljanska c. 6, in sicer:
(petek) od 9. do 19. ure in
(sobota) od 9. do 13. ure.

»za v Kamniku

ininar:

»zumevanje in uporabo programa WORDSTAR.

is najbolj razširjen urejevalnik, rejanju najrazličnejših besedil, itov, zapisnikov, literarnih besedil, ki slabše obvlada z računalnikom še niso

00, pisno ali po telefonu vsak dan od 7. do 14.

Zahvala

Ob jubileju Doma upokojencev so v mesecu maju potekale razne aktivnosti, pri katerih so sodelovali znani kamniški kulturni delavci, ki so se honorarju odpovedali, za kar se jim želimo ob tej priliki posebej zahvaliti.

V avli in večnamenskem prostoru Doma je pripravil čudovito razstavo ing. Bogdan Potnik. Poleg akvarelov smo si lahko ogledali tudi portrete in karikature nekaterih naših stanovalcev in delavcev. Posebno smo bili veseli podarjene slike, na kateri je upodobil naš Dom z okolico.

Iskrena zahvala gre tudi izvajalcem osrednje proslave 24. maja in sicer: povezovalcu in recitatorju Tonetu Fučarju, pevčema Janezu Majcenoviču in Roku Lapu, citrarju Tomažu Plahutniku in recitatorju Bogdanu Potniku. Na tem mestu se želimo zahvaliti tudi Ludviku Travniku, ki kot harmonikar že nekaj let na vseh praznovah spremlja zbor naših stanovalcev.

Veliko zahvalo smo dolžni tudi J + A de Cecco za oblikovanje vabil in priznanj ter fotokopiranje. Seveda ne moremo mimo požrtvovalnosti članov kolektiva, ki so se po svojih najboljših močeh trudili, da bi 15-letni jubilej praznovali čim lepše.

Želimo si, da bi vedno našli toliko razumevanja in da nas boste še radi obiskali.

UPRAVA DOMA UPOKOJENCEV KAMNIK

»MIŠA«

SERVISNO IN TRGOVSKO PODJETJE

Kamnik, Podgorska pot 2,
tel. 832-883

AVTOELEKTRO STORITVE ZA VSE VRSTE AVTOMOBILOV IN KMETIJSKE MEHANIZACIJE.

Naročila sprejemamo od 8. do 9. in od 19. do 20. ure.

Zbrane je v slavnostnem govoru na proslavi 25. maja toplo pozdravila direktorica Doma upokojencev Kamnik Marta Žerko. Na odru pa so domači pevci-oskrbovalci.

kar omogoča stanovalcem, da samostojno urejajo svoje opravke.

Prvotno je bil Dom namenjen predvsem za oskrbo zdravih upokojencev, saj je bilo v njem namenjenih le 16 ležišč za nepomične oziroma bolne upokojence od skupaj 144 ležišč. Po prvem letu dela se je že pokazala potreba po širjenju kapacitet za bolne stanovalce. Na osnovi tega smo v letu 1978 in 1981 nekaj obstoječih sob adaptirali in jih prilagodili za bolne oziroma nepomične stanovalce.

Ob načrtovanju srednjeročnega načrta za leto 1981–1985 je na pobudo Društva upokojencev Kamnik zbor delegatov pokojninskega in invalidskega zavarovanja v občini Kamnik sprejel pobudo, da naj bi v načrtovanem obdobju povečali zmogljivosti Doma ter se z modernizacijo in izgradnjo spremljajočih prostora-

rov prilagodili sodobnemu razvoju domskega varstva starejših občanov.

Investicijska dela so se torej izvajala fazno in sicer:

- v letu 1983–1986 dograditev 50 novih ležišč, povečanje jedilnice z delno rekonstrukcijo kuhinje, povečanje povezovalnega trakta s podkletitvijo in ureditvijo skladišč, izgradnja zaklonišča
- v letu 1985–1986 izgradnja nadaljnjih 26 ležišč z ustreznimi prostori za fizikalno terapijo
- v letih 1986, 1987 in 1988 izgradnja prizidka, ki zajema ambulantne prostore, prostore za delovne terapije in večnamenski prostor, adaptacija, povečanje in posodobitev pralnice

Denar za izvedbo naštetih investicijskih del je bil zagotovljen iz sredstev stanovanjskega prispevka upokojencev občine Kamnik, ljubljanskih občin in lastnih amortizacijskih sredstev.

Z dograjevanjem adaptacij

upokojenec iz Košič 16, star 77 let

— **PODBREGAR** Angela, os. upokojenka iz Kamnika, Medvedova 30, stara 80 let

— **SIRK** David, os. upokojenec iz Ljubljane, Podmilščkova 17, star 86 let

— **PERTOCI** Verona, upokojenka iz Ljubljane, Kurirska 6, stara 90 let

— **GRAŠEK** Terezija, os. upokojenka iz Kamnika, Titov trg 14, stara 88 let

POROKE: — **SMREČNIK** Roman, strojni ključavničar iz Porebra in

SPRUK Sonja, delavka iz Bistricice

— **KOGEJ** Sašo, mizar iz Motnika in

ŠMIT Marjanca, šivilja iz Čestnjic v Tuhinju

— **RUŠNJAK** Dani, modelar iz Kamnika in

KUHAR Nada, modni modelar iz Kamnika

— **BERGANT** Roman, gradbeni tehnik iz Podgorja in

ZORE Irena, prodajalka iz Kamnika

— **JENKO** Igor, orodjar iz Sela pri Vodichah in

— **PIBERNIK** Vida, študentka akademije za likovno umetnost iz Suhadol

— **JELINČIČ** Franci, rezkalec iz Godiča in

URŠIČ Jana, ekonom. tehnik iz Tunjske Mlake

— **ŠUŠTAR** Marko, gasilec iz Srednje vasi in

HRIBAR Marjana, šivilja iz Golice

Mali oglasi

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Telefon 738-662.

Štedilnik — plinski in električni prodam. Jernova 12, Šmarca.

Prostor v izmeri okrog 20 kv. m. v centru Kamnika najamem ali kupim za tehnično trgovino, lahko potreben adaptacije. Mohar, Vrhpolje 82, Kamnik

Prodajam garažo na Kranjski cesti, ob železniški postaji. Informacije 832-593, popoldan.

Sprejem v varstvo otroka na mojem domu. Naslov dobite v uradni listi Kamniškega občana.

Inštruktorji tima AS inštruirajo matematiko, fiziko, kemijo in elektrotehniko. Informacije na tel. 831-597, 831-182.

ZAHVALA

V 81. letu starosti nas je za vedno zapustila naša draga mama, stara mama, sestra in teta

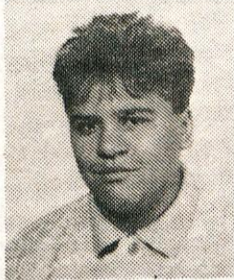
FRANČIŠKA
BREZNIK
iz Zg. Tuhinja 43

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam v težkih trenutkih pomagali, izrekli sožalje, mami darovali cvetje in jo pospremili k zadnjemu počitku. Zahvaljujemo se govornici Mariji Žavbi, ki je lepo opisala mamino življenjsko pot in Antonu Modicu za slovo ob odprtem grobu, GD Tuhinj za prevoz cvetja, cerkvenemu pevskeму zboru in g. župniku za pogrebni obred.

Žalujoci vsi njeni

Tuhinj, Ljubljana, Nemčija, maj 1990

Tvoja mladost bila je cvet, ki komaj se je odprl, še preden je pogledal v svet, že smrti v oči je zrl...

ZAHVALA

Za vedno nas je zapustil v najlepših letih naš ljubljani sin, brat, vnuk

RENATO
CIBAŠEK
iz Most pri Komendi

Ko nas je zajela bolečina ob spoznanju, da se Renato ne bo več vrnil med nas, smo občutili veliko tolažbo v teh žalostnih dneh ob spoznanju, da ste imeli Renata zelo radi. Iskreno in iz srca se zahvaljujemo vsem Renatovim prijateljem in znancem, ki ste nam izrekli sožalje, mu podarili toliko cvetja in ga pospremili v zelo velikem spremstvu v njegov mnogo prerani grob. Iskrena hvala pevcem za občuteno petje in F. Komparetu za zaigrano Tišino, ter gospodu dekanu Pavliču za tako lepo opravljen pogrebni obred. Hvala tudi GD Moste. Hvala vsem.

Žalujoci: oči Srečo, mami Olga, brat Sašo in drugo sorodstvo

Maj 1990

V SPOMIN

Maturirali smo
In ti si maturiral z nami,
Lepo je, saj veš
Ampak sedaj odhajamo,
Nikoli več nas ne bo nazaj.
Upamo lahko le, da se srečamo nekoč, nekje...
(Alijana)

Razredničarka in sošolci 4. b SENŠRM Kamnik

27. maj 1990

ZAHVALA

V 86. letu starosti nas je nenadoma zapustila naša draga mama, stara mama, prababica in teta

TEREZIJA
LEGEDIČ
rojena PREZELJ
iz Kamnika, Prvomajska 6

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem, prijateljem in sodelavcem iz DO Stol in Utok za spremstvo na njeni zadnji poti, izrečeno sožalje in za podarjeno cvetje. Posebna zahvala sosedu Francu Branku za lepe poslovilne besede, gospodu župniku za pogrebni obred in pevcem za zapete žalostinke.

Žalujoci vsi njeni

Kamnik, Šmartno, maj 1990

ZAHVALA

V 77. letu nas je nenadoma zapustil dragi mož, oče, stari ata, brat in stric

STANKO
ZABAVNIK
p. d. Rezmanov ata iz Košiš 16
pri Kamniku

Najiskreneje se zahvaljujemo sosedom, sorodnikom, prijateljem in sodelavcem iz DO Alpem, Titan, Žito Kamnik, Kočna, Svit in Avtocest kluba Kamnik za pomoč, izraze sožalja, podarjeno cvetje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Še prav posebno se zahvaljujemo g. župniku, cerkvenemu zboru, zvonarjem, govorniku Janezu Pregledu za ganljive besede, s katerimi je orisal očetovo življenjsko pot, Antonu Modicu, pevcem Solidarnosti, gasilec in praporščakom.

Žalujoci: žena Ivanka, sinova Valentin in Jože, hčerke Marjeta, Ela, Marta in Urška z družinami, sestra Francka z družino in drugo sorodstvo

Košiš, Sp. Stranje, Ianiše, Šmartno v Tuhinju, Šmarca, Dvor pri Ljubljani, Moste, maj 1990

Ni smrt tisto, kar nas loči,
in življenje ni, kar družijo nas.
So vezi močnejše.
Brez pomena zanje so razdalje,
kraj in čas.

ZAHVALA

Za vedno nas je zapustil
naš dragi mož, oče, stari oče,
brat in stric

FRANC SITAR
iz Podjelše

Najtopleje se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom iz Podjelš in Vrhpolja, prijateljem in znancem ter sodelavcem iz Titana, OŠ Stranje, Doma upokoencev Kamnik, Trivala in Pneumatic centra Kamnik za podarjeno cvetje, ustna in pisna sožalja in tako številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Prav tako hvala župnikoma za lep pogrebni obred, Antonu Modicu za poslovilni govor, pevcem in Društvu upokoencev Kamnik.

Žalujoci: žena Tončka, sin Janez z Barbaro, hčerke Vida z možem Francijem, Danica z možem Lojzetom in Mira z možem Dušanom, vnuki Špela, Nina, Rok, Marko, Ivo, Rajmond in Dominik, sestra Mici z otroki in drugo sorodstvo

Podjelša, Vrhpolje, Mekinje, maj 1990

Elektro servis Stanovnik

Popravlja drobne gospodinjne mehanizacije, sesalnikov, sušilnikov za lase, brivnikov in električnega ročnega orodja.

Montaža klasičnih in satelitskih antenskih naprav.

Podgorje 55, Kamnik, tel. 831-838 popoldne

SMUČARSKI KLUB KAMNIK – ALPSKA SEKCIJA vabi k sodelovanju več vaditeljev smučanja za sezono 1990/91.

Interesenti, ki jih veseli delo z mladimi tekmovalci, naj se prijavijo na naslov SK Kamnik, Alpska sekcija, Maistrova 4, Kamnik.

ŠIK IN POCENI!

Modni salon »Šik« Kamničanom in okoličanom ni več povsem neznan. Čeprav ne povsem v centru, morda celo »od rok«, pa vendar je lastnica Boža Plut za reklamo kar dobro poskrbela. Najprej z zelo domiselno urejenim lokalom v kletnih prostorih stanovanjskega bloka na Groharjevi 6 (ob dupliški šoli in otroškem vrtcu), kjer je 20m² površine dokaj funkcionalno izkoriščenih, seveda pa tudi z zanimivo, pestro, in kar je še najvažnejše, dokaj poceni ponudbo v njem. Iz »Šika« bodo lahko prišli šik in poceni oblečeni tako moški, ženske kot tudi naši najmlajši. Prav za slednje je trenutno na voljo nekaj zelo pisanih bombažnih kompletov z bermudami po 170 dinarjev. Pa poglejmo še nekaj cen; največji modni hit so trenutno rožaste, prosojne bluze (480 din), malo daljše, da jih lahko zavezete spredaj na vozel, safari hlače (od peščenih do olivno zelenih odtenkov) po 380 dinarjev, pisane viskozne majice z dolgimi rokavi po 330 din, letos zelo modni streči (oprijete minice in zgornji deli – topi) v pastelnih barvah po 400 din, zelo ugodna pa je tudi cena moških oblek (lan, bombaž) po 1.250 dinarjev. Vse naštetu in še mnogo več je proizvod domačih in tudi tujih konfeksionarjev, Boža Plut pa vam obljublja 5 odstotkov popusta ob nakupu nad 1.000 dinarjev. Splača se priti v »Šik«. Nedvomno boste iz njega odšli zadovoljni in šik!

cedam

CEDAM, d. o. o.
Domžale, Ljubljanska cesta 34
Podjetje za trgovino, posredovanje
in storitveno dejavnost

URESNIČUJEMO VAŠE ŽELJE
Junija odpiramo

DISKONTNO PRODAJALNO
in

GROSISTIČNO SKLADIŠČE

v centru Domžal, na Cesti talcev 11 (nasproti Doma upokoencev)

POTROŠNIKI!

Izkoristite ugodne cene pijač in drugih živil.
Organiziramo akcijske prodaje, prodaje vikend paketov, prodajo po reklamnih cenah, predstavitev izdelkov...

TRGOVCI, GOSTINCI, ŠOLE, VRTCI,
MENZE...!

Grosistično blago boste pri nas kupili po najnižjih cenah.

Vabimo vas tudi v naši dve prodajalni M-MARKET v Moravčah in DIKO v Radomljah.

MI VAS PRIČAKUJEMO, ZATO PRIDITE, NE BO VAM ŽAL!

Srednja ekonomska in naravoslovna šola
Rudolfa Maistra, Kamnik, Novi trg 41/a

objavlja
po sklepu delavskega sveta

javno licitacijo za:

Zap. št.	Naziv sredstva	količ.	izklj. cena
1.	PISALNI STROJ	10 kom	600,00 din/kom
2.	RAČUNALNIK C-64	10 kom	1.000,00 din/kom
3.	TV »JASNA« (Skar)	10 kom	500,00 din/kom
4.	KASETNIK C-64	5 kom	200,00 din/kom
5.	POMIVALNI STROJ	1 kom	10.000,00 din/kom

Licitacija bo dne 26. junija 1990, ob 11. uri v prostorih SENŠRM Kamnik, Novi trg 41/a.

Ogled predmetov je dve uri pred licitacijo.

Kupec plača prometni davek.

Reklamacij ne upoštevamo. Prodaja se vrši po sistemu »vidno-kupljeno«. Varščina v višini 10% se položi na blagajni pred licitacijo.

Kupec mora kupljeno osnovno sredstvo prevzeti v šestih dneh, sicer se varščina zadrži.

ZASEBNA AVTOŠOLA
»MIKANEC«, d. o. o.

Domžale, Prešernova 38, tel. 721-947
organizira tečaj CPP.

Predavanja bodo potekala v centru srednje koviarske šole v Domžalah. Cena tečaja je 400,00 din. Možna je tudi izposoja učbenikov.

Organiziramo tudi tečaj prve pomoči, ki bo potekal v istih prostorih kot CPP.

Ure praktične vožnje potekajo na vozilih jugo 45 AX in renault 9 Gtl.

Cena za 1 uro je 160,00 din.

Za vse informacije se oglasite v pisarni na Ljubljanski 102 v Domžalah (bivša zgradba milice), tel. 721-947. Pisarna obratuje v ponedeljek, sredo in petek od 9. do 11. in od 15. do 17. ure.

OBČANI – pridite in prišli boste hitro in kvalitetno do šoferskega izpita!

TEHNOUNION

zastopstvo tujih firm izvoz-uvoz, p. o.,
Ljubljana, Vošnjakova 2, p. p. 347

Vabimo vas, da postanete naš sodelavec za prodajo garnitur posode AMC na območju Kamnika, Domžal in Mengša. Zaželen je lasten avtomobil, telefon, starost 25 do 45 let in veselje do dela z ljudmi.

Informacije osebno dne 18. junija 1990 ob 17. uri v gostilni Cerar, Maistrova 12, Kamnik; za zamudnike pa v AMC biro, Mihelčič Ana, telefon 841-450 od 10. do 12. ure.

Na navedeni telefonski številki dobite tudi vse informacije o uporabi in nakupu posode AMC.

Štirideset let Društva upokojencev

Kulturno zabavno življenje

V zadnjih letih je na tem področju viden izreden razvoj. V poletnih mesecih so organizirani redni kulturno-zabavni popoldnevi. France Spruk, predsednik komisije, z veseljem pripoveduje, da na teh mesečnih prireditvah zelo radi sodelujejo vsi povabljeni. Zvrstilo se je že več pevskih zborov, glasbenih skupin in posamičnih izvajalcev, ki so poslušalcem pričarali marsikatero lepo doživetje. Društveno dvorišče je zelo primeren prostor za družabna srečanja, zato je tudi udeležba vselej dobra, k čemer dodajajo svoj delež tudi kvalitetne točke nastopajočih.

Aktivnost žena

DU Kamnik je želelo vključiti v društveno življenje več članic. Leta 1984 je ustanovilo žensko sekcijo, uspešno deluje že polnih 6 let. Že na začetku so bili rezultati nadvse dobri. Danes sekcija združuje že več kot 100 članic, ki stalno ali občasno sodelujejo na srečanjih organiziranih dvakrat mesečno. Zelo pomembno je tudi njihovo kulturno-vzgojno poslanstvo. Sekcija je organizirala že več uspešnih razstav ročnih del, ki so bile vedno dobro obiskane, razstavljeni predmeti pa na dokaj visoki strokovni ravni. Žene gojijo tudi družabno življenje, spominjajo se nekaterih zgodovinskih dogodkov, rojstni dnevi pa so za članice zelo prijetni, saj vsa ki slavljenki zapoje njeno pesem.

Ljudmila Dolenc, predsednica, zatrjuje, da se želi v delo sekcije vključiti še več žena, tako da postajajo prostori že pretisni. Poleg pogovorov o šivanju, pletenju, o negi in vzgoji rož, ne zapostavljajo družabnega življenja. Pestrost in različnost dela sekcije še kako privlači članice, tako da v delu tudi same aktivno sodelujejo.

Socialno humanitarno delo

Članice te komisije, pravi njena predsednica Pepca Plahutnik, vsako leto obiščejo več kot 200 bolnih, ostarelih članov, pa tudi

jubilantov. Vse, ki jih komisija obišče, tudi skromno obdari. Marsikomu pridejo solze v oči in so izredno veseli takih obiskov. Stanovanjskih vprašanj v zadnjih letih ni bilo veliko, na društvu je le nekaj prošelj, ki pa trenutno niso rešljive, saj ni na voljo prostih stanovanj.

Gospodarjenje v DU Kamnik

Gospodarski odbor redno obravnava vsa vprašanja gospodarjenja in učinkovito reagira na vse spremembe. Peter Plevel, predsednik odbora, zagotavlja, da je bilo delo v zadnjem času kar preveč dinamično, zaradi inflacije. Odbor s svojimi člani redno spremlja poslovanje okrepčevalnice in samoiniciativno išče dodatne oblike pridobivanja denarja. Skrbi za redno vzdrževanje društvene stavbe in tekoča popravila ter za realno vrednotenje premoženja.

Ostala delovna področja

Poleg naštetih aktivnosti ima DU Kamnik organiziranih še več drugih. Zelo pomembno je področje sodelovanja med posameznimi društvi upokojencev. Že kar prijateljske so vezi med DU Moravče, Slovenj Gradec, Prevalje; redno se srečujejo športniki v kegljanju. Športniki so povezani v Gorenjski regiji in se vsako leto udeležujejo vseh športnih srečanj v kegljanju, balinanju, streljanju in šahu. Občasno so srečanja tudi z DU Domžale in drugimi okoliškimi društvi, z DU Komenda in Motnik-Spitalič pa so taka in podobna srečanja sestavni del programov dela teh društev.

Pri naštevanju posameznih aktivnosti velja poudariti tudi to, da ima društvo dobro organizirano administrativno in finančno poslovanje, kar omogoča realno organiziranje načrtovanih aktivnosti. Nadvse je pomembno tudi sodelovanje pri slovesnostih oziroma ob slovesu od umrlih članov (letno do 90). To nalogo zelo marljivo opravlja društveni zastavonoša Tone Modic.

Štirideset let dela sicer ni dolga doba v življenju društva, vendar pa dovolj dolga, da društvo lahko

Skupščina DU Kamnik

oceni svoje aktivnosti, ki člane privlačijo, jih angažirajo, in sprejme odločitve, ki bodo vplivale na rezultate v prihodnje.

V društvu upokojencev Kamnik menimo, da smo izpolnili vsaj del svojih dolžnosti do članstva. To je bilo možno le zaradi požrtvovalnega dela vseh odgovornih v društvu, od članov izvršnega odbora do članov komisij in skupščine (zbor delegatov), poverjenikov in vseh drugih, ki so bili pripravljeni delati z upokojenci.

Od 10. do 18. maja je Društvo upokojencev Kamnik organiziralo vrsto športnih, rekreativnih, družabnih in drugih prireditev ter tako dostojno proslavilo svojo 40-letnico uspešnega dela.

Športniki so se srečali s sovrstniki drugih DU, ki so se tekmovanju udeležili. Tako je bilo organizirano srečanje v kegljanju, balinanju za moške in ženske ekipe, v šahu, v streljanju z zračno puško. Prišli so tekmovalci iz Slovenj Gradca, Prevalj, Kranja, Tržiča, Žirovnice, Mengša, Moravč, Ljubljane, Zaloga, Postojne, Laškega in še nekateri drugi. Naj zapišemo, da so kamniški športniki in športnice od 6 osvojili kar 4 pokale.

V tem času je DU Kamnik organiziralo tudi posvet o upokojenski problematiki, ki ga je vodil predsednik ZDUS-a iz Ljubljane Janez Erjavec. Zanimivega uvida in razprave se je udeležilo precej upokojencev. Na postavljena vprašanja so dobili konkretne odgovore, zato je bila taka oblika posveta deležna pohval.

V prostorih DU Kamnik je bila 18. maja odprta zanimiva razstava ročnih del upokojencev. Poleg upokojencev iz DU Kamnik so se razstave udeležili tudi upokojenci iz DU Komenda in DU Motnik-Spitalič ter upokojenci doma upokojencev v Kamniku. Po opisanih vtisih in pripombah so v DU Kamnik zelo zadovoljni, ker ti kažejo velik interes razstavljalcev in tudi obiskovalcev, ki so si ogledali razstavo. Številnega obiska iz šole Toma Brejca so bili v DU še posebej veseli in so hvaležni prijaznim vzgojiteljicam, ki so otroke vodile na razstavo, veseli pa so tudi zaradi odnosa te šole, saj

Teniška šola Virtus

V zadnjih letih je tenis prav gotovo šport, ki se najhitreje širi. Igrišča rastejo kot gobe po dežju, istočasno pa se tudi čedalje več ljudi odloča za tenis. Da bi vsem zainteresiranim omogočili čim bolj kvalitetno in strokovno učenje tenisa so se v TŠ VIRTUS na Duplici odločili organizirati TENIŠKO ŠOLO VIRTUS.

V okviru šole se bodo vrstili tečaji za začetnike, tako odrasle kot tudi za otroke, poleg tega pa bodo organizirali tudi nadaljevalne tečaje tenisa. Število tečajev je odvisno predvsem od povpraševanja, v teniški šoli pa bodo poučevali strokovno usposobljeni vadiitelji in učitelji tenisa, kar je tudi eno od zagotovil za kvalitetno delo. Vse informacije dobite v ŠPORT SERVISU Orehek na Kidričevi 64 v Kamniku.

— do —

Klubske tekmovanje v kegljanju

Kegljaški klub Kamnik je v aprilu pripravil tekmovanje v kegljanju za klubske prvenstvo za leto 1990.

Med člani so se najbolj uvrstili na 1000 lučajev:

1. Hancič Janez — 4047 podrtih kegljev
2. Spruk Franc — 4002 podrti keglja
3. Potočnik Brane — 4002 podrti keglja
4. Kovič Marko — 3977 podrtih kegljev

Med članicami pa so se na 300 lučajev najbolj uvrstile:

1. Pivk Olga — 1218 podrtih kegljev
2. Lubej Ivanka — 1138 podrtih kegljev
3. Štarovasnik Olga — 1097 podrtih kegljev
4. Šuštar Joži — 1097 podrtih kegljev

Ob zaključku tekmovanja so najbolj uvrščeni dobili pokale oziroma medalje.

S. S.

Plavajte z nami

Po večletnem zatíju je Plavalni klub Kamnik ponovno zaživel. Delo v klubu usmerjajo starši pod vodstvom Demetra Sadnikarja, ob veliki pomoči predsednika kluba Maksa Lavrinca in trenerja Darka Petkoviča.

Čeprav otroci letnika 1979 in mlajši plavajo šele drugo leto, zelo lepo in hitro napredujejo. Posamezniki so se uspešno udeležili republiškega prvenstva v pokritem bazenu v Kranju aprila letos. Vsi drugi plavalci merijo svoje plavalno znanje z vrstniki na raznih klubskih tekmovanjih čez celo leto, pogosteje pa v maju, juniju in juliju.

trenerkah. Vsem se prav lepo zahvaljujemo.

Zavzemamo se, da bi plavanje v Kamniku postalo množično, dostopno in zanimivo za vse v Kamniku in okolici. Letnemu bazenu pod skalco, ki je ob hladnih in oblačnih poletnih dnevih ostal upravičeno prazen in osamljen, se že letos obetajo boljši časi.

Prav te dni se bo tudi po zaslugi PKK in njegovega člana Matjaža Malovrha pričelo ogrevanje vode v bazenu. Plavalna sezona v odprtem bazenu se bo tako lahko pričela v prihodnje že v maju in se potegnila vse do oktobra.

Zdi se nam pomembno, da otroci radi plavajo, kljub napotom, ki ga zahteva vsakodnevna vožnja in trening v bazenu Tivoli v Ljubljani. To dokazuje tudi dejstvo, da po prvomajskih šestdnevih pripravah v Cerknem še z večjo intenzivnostjo delajo dalje.

Vse to sili nas starše, da jim omogočimo čim ugodnejše pogoje za vadbo. Gotovo se spominjate veselega sobotnega pustovanja v večnamenski hali, ki smo ga organizirali z veliko zavzetostjo, da bi zbrali nekaj sredstev za nadaljnje delo. Dobitke za srečolovso darovale številne delovne organizacije in posamezniki od Kamnika do Domžal. Finančno nam že drugo leto pomaga tudi EDIGS iz Mengša, njihovo ime pa nosijo plavalci na klubskih

To bo torej še ena točka v turistični ponudbi za vse številnejše turiste, za vse Kamničane in okoličane.

Plavalni klub bo k množičnosti plavanja spodbujal z začetnimi in nadaljevalnimi tedenskimi plavalnimi tečaji za otroke in odrasle, ki se bodo začeli 2. julija, nato pa vsak ponedeljek znova, do konca julija, dokler bo interes. O podrobnostih vas bomo informirali kasneje po šolah in s plakati. Slabo vreme tokrat ne bo vplivalo na potek tečajev.

Vsekakor razmišljamo tudi o zimskem bazenu v Kamniku, kje bi se lahko vsi rekreirali in intenzivno vadili pozimi.

Podprite naše ideje. Skupaj bomo lažje dosegli te cilje. Za PKK A. J.

Kamniški občan

TENIS ZA DIJAKE IN ŠTUDENTE

Vabimo vas na novourejena teniška igrišča — pri gostilni »LEDRAR« v Tuhinjski dolini, kamor se lahko pripeljete tudi s kolesom. Študentje in dijaki boš te tam igrali po polovični ceni — od 8. do 14. ure!

Informacije po tel.: 847-013.

Obvestilo

Planinsko društvo Kamnik nas je obvestilo, da bodo odpirali svoji planinski postojanski na Kamniškem sedlu in na Kokrškem sedlu v soboto, 16. junija.

Obe postojanki bosta polno oskrbovani, tako s prehrano kot s prenočevanjem. Še posebej nam sporočajo, da imajo člani planinskih društev s potrjeno izkaznico oziroma plačano članarino kar 50-odstotni popust pri prenočevanju.

V gore vabijo vse, ki jim je mar lepo planinsko okolje, zdrava narava in prijetna družba.

Skupina kamniških pohodnikov na Stolu